

LETO
YEAR 42

misli

THOUGHTS

OCTOBER 1993

KNJIGE! KNJIGE! KNJIGE!

Naslovna slika: Tudi oltarni mozaik sv. Cirila in Metoda, zavetnika slovenske cerkve v Melbournu, je prostovoljno delo. Umetnik je priznani restavrater prof. France Benko.

+ + +

"BOLJE kasno kot nikoli!" je star pregovor. Naj kar povem, da je meni najbolj všeč od vseh pregovorov in morda tudi drugim urednikom, ki ta pregovor poznajo. V to lažbo mi je, kadar me spet ujame čas. To številko MISLI sem pravočasno začel in upal v možnost, da pridem z izdajo mesečnika v prvo polovico meseca. Pa se je vse izjalovilo in danes samo Boga zahvalim, da ima oktober pet nedelj, sicer bi še bolj čutil zakasnitev in svojo nemoč. Precej se je zgrnilo name: gost v hiši, priprave na srebrni jubilej naše cerkvice, zakasnelost rednih člankov, čakanje na fotografije koncerta... In še kaj.

Kadar čakam na članek, se mi iz srca zasmili prejšnji urednik p. Bernard, kako je "cvrnal" (njegov izraz), ko je čakal na moj članek. Zdaj se mi vrača tisto, kar sem jaz delal njemu... To mi da vsaj malo potrditve, da sprejemam čakanje članka za pokoro. No, če vzamete za pokoro tudi bralci čakanje na Misli, pa smo vsej zadevi le dodali nekaj pozitivnega.

Sveto obljubim – če še zaupate urednikovi besedi – da bom prihodnji mesec spet poskušal. Če mi bo tudi uspelo, pa ne vem povedati.

Mir in vse Dobro vsem!

– Urednik in upravnik

Poština v ceni knjig ni vključena, če vam jih moramo poslati po pošti.

UČIMO SE SLOVENSKO – I. del – Odlična metoda pouka mladine osnovnih šol – Melbournske učiteljice Draga Gelt, Magda Pišotek in Marija Penca – Cena 10 dolarjev. Res koristen dar mladim znancem.

UČBENIK SLOVENSKEGA JEZIKA. I. DEL (SLOVENIAN LANGUAGE MANUAL. PART I. Cena 12 dolarjev. Žal je drugi del pošel in nove izdaje najbrž ne bo. Slovenian Research Center of America.

SLOVENSKO SLOVSTVO – BERILO (SLOVENIAN LITERARY READER) – A. L. Ceferin (ed.) – Cena 11 dolarjev.

SLOVENSKE NARODNE PESMI – SLOVENIAN FOLK SONGS – A. L. Ceferin (ed.) – Cena knjižice z audio-kaseto vred 6 dolarjev.

THE SLOVENIANS FROM THE EARLIEST TIMES – V angleščini je napisala slovensko zgodovino Draga Gelt. S številnimi slikami opremljena knjiga je izšla v Melbournu. Cena 22 dolarjev.

OBRSI DRUŽBENE PREOSNOVE – Knjiga zanimivih esejev Dr. M. Kremžarja (Argentina) o preosnovi družbe. Cena 10 dolarjev.

LJUDJE POD BIČEM – Trilogija izpod peresa Karla Mauserja iz življenja v Sloveniji med revolucijo in takoj po njej. Zares vredna branja. Zadnje izdajo v štirih knjigah dobite za ceno 35 dolarjev.

STALINISTIČNA REVOLUCIJA NA SLOVENSLEM, II. del. – Zanimiva študija razvoja dogodkov 1941 – 1945 v Sloveniji. Spisal Stane Kos. Cena 27 dolarjev. (Cena za prvi in drugi del skupaj je 40 dolarjev.)

ŠKOF ROŽMAN, I., II. in III. del. – Obsežno delo dr. J. Kolariča, podprto s številnimi dokumenti. Cena vseh treh zajetnih knjig skupaj je 40 dolarjev. Samo zadnja knjiga (III. del) je 28 dolarjev.

POLITIKA IN DUHOVNIK – Zanimivo domače pisana avtobiografija pokojnega izseljenskega duhovnika v Angliji Msgr. Ignacija Kunstlja. Cena 3 dolarjev.

TEHARJE SO TLAKOVANE Z NAŠO KRVJO – Izjave prič o teharskih dogodkih v letu 1945 po končani revoluciji. Cena 4 dolarjev.

PISMA MRTVEMU BRATU – Topli spomini na brata – Avtor je duhovnik lazarist Franc Sodja – Cena 12 dolarjev.

PRED VRATI PEKLA – Duhovnik lazarist Franc Sodja opisuje v živo življenje v ljubljanskih zaporih po končani vojni. – Cena 8 dolarjev.

JESENSKO LISTJE – Prva pesniška zbirka adelajdskega pesnika Ivana Burnika – Legiša. Ves dobiček je namenjen ljubljanski otroški bolnišnici. Cena 10 dolarjev.

misli (THOUGHTS) Religious and Cultural Monthly in Slovenian language. Informativni mesečnik za versko in kulturno življenje Slovencev v Avstraliji + Ustanovljen (Established) leta 1952 + Published by Slovenian Franciscan Fathers in Australia. Izdajajo slovenski frančiškani v Avstraliji + Urejuje in upravlja (Editor and Manager) Fr. Basil Valentine, O.F.M., M.B.E., BARAGA HOUSE, 19 A'Beckett Street, KEW, Vic. 3101 – Naslov: MISLI, P.O.Box 197, KEW, Vic. 3101 + Tel.: (3)853 7787 – Fax (03)853 6176 + Naročnina za leto 1993 je 10.– dolarjev, izven Avstralije 18.– dolarjev, letalsko s posebnim dogovorom + Naročnina se plačuje vnaprej + Poverjenišтво za MISLI imajo vsa slovenska verska središča v Avstraliji + Rokopisov ne vračamo + Dopisov brez podpisa uredništvo ne sprejema + Za objavljene članke odgovarja pisec sam + Stava in priprava strani (Typing and lay-out): MISLI, 19 A'Beckett Street, Kew, Vic. 3101 + Tisk (Printing): Distinction Printing Pty. Ltd. (Simon Špacapan), 164 Victoria Street, Brunswick, Victoria 3056 – Tel.: (03)387 8488 – Fax: (03)380 2141

OKTOBER 1993

- Ob srebrnem jubileju
– + Dr. A. Šuštar – stran 257
"Nič boljšega nisi mogel poslati"
– Tone Čokan – stran 258
Naši začetki
Spomini ob srebrnem jubileju
– P. Bazilij – stran 259
Nehajmo se prenevedati! – Ob
– Ob članku dr. Jožeta Pučnika
v "Delu – (STA) – stran 263
Frančišek – učitelj pravega
veselja – P. Viktor – stran 264
Na lovu - črtica
– R. C. – stran 266
Središče svetih Cirila in Metoda,
Melbourne – P. Bazilij – stran 267
Izpod Triglava – stran 269
Spomin, ki opominja . . .
19. mladinski koncert
– P. Tone – stran 271
Središče svetega Rafaela, Sydney
– P. Valerijan – stran 275
Moje celice – zapiski iz zaporov
– Jožko Kragelj – stran 277
Naše nabirke – stran 277
Osamljena mati – pesem
– Marjan Jakopič – stran 277
O dvojnem državljanstvu poročča
Veleposlaništvo RS – stran 278
Statistika ob jubileju – stran 279
Središče svete Družine, Adelaide
– P. Janez – stran 280
Vstop Slovenije v evropski
telefonski sistem – stran 281
Z vseh vetrov – stran 282
Kotiček naših mladih – stran 284
Križem avstralske Slovenije
– stran 285
Pa spet nekaj uvoženega iz
Republike Slovenije – stran 288

OB SREBRNEM JUBILEJU

Z velikim veseljem ustrezem želji urednika Misli patra Bazilija, da napišem nekaj besed ob srebrnem jubileju prve slovenske cerkve v Avstraliji, SV. CIRILA IN METODA V MELBOURNU, ob 20-letnici sydneyse cerkve in ob 10-letnici adelajdske cerkve ter cerkvice v Wollongongu. Kako moramo biti Bogu in božji Materi Mariji, vsem našim nebeškim zavetnikom, pa tudi očetom frančiškanom in njihovim sodelavcem hvaležni za ta verska in kulturna središča Slovencev v Avstraliji! Moje iskrene čestitke in najboljše želje ob srebrnem jubileju in vseh drugih obletnicah!

Posebno zahvalo pa v imenu Slovenske škofovske konference, Cerkve na Slovenskem in v svojem imenu izrekam patru Baziliju, ki ima ne samo za cerkev sv. Cirila in Metoda ter za urejanje in izdajanje Misli, ampak tudi za toliko drugih pobud in ustanov izredne zasluge. Iskrena zahvala tudi patru Valerijanu in patru Janezu za njuno dolgoletno delo med Slovenci v Avstraliji.

Da je cerkev v Melbournu posvečena ravno sv. Cirilu in Metodu, ima za Slovence poseben pomen. Spominja nas na naše verske in narodne korenine, iz katerih še vedno rastemo doma in po svetu, kjer koli živijo Slovenke in Slovenci v zvestobi svojim izročilom. Povezuje nas v ekumenskem duhu s slovanskimi narodi in s pravoslavno Cerkvijo v nekaterih evropskih državah, ki prav tako častijo sv. Cirila in Metoda. Spodbuja nas k skupnemu prizadevanju za čim večjo medsebojno povezanost vseh Slovenk in Slovencev doma in po svetu.

V mesecu oktobru nas bo, tako vsaj upam, povezala molitev rožnega venca po naših cerkvah in družinah. Božja Mati Marija, ki smo ji na praznik Marijinega vnebovzeta, 15. avgusta 1992, posvetili slovenski narod in letos obnovili posvetitev, je naša posebna zavetnica. Saj najbrž ni verne slovenske družine po svetu, ki ne bi imela slike Marije Pomagaj z Brezij, Svetogorske Matere božje ali Marijine slike s Ptujske gore. Vabim vas, dragi

Prva slika notranjosti
naše cerkvice sv. Cirila in Metoda

bratje in sestre, da se ob molitvi rožnega venca vedno znova izročamo v Marijino varstvo.

Žal mi je, da se nobeden od slovenskih škofov ne more udeležiti slovesnosti ob 25-letnici cerkve sv. Cirila in Metoda. Frančiškanski provincial pater Polikarp, ki je med vami, vam bo prinesel naše pozdrave.

Vsem bralcem Misli in vsem slovenskim rojakom v Avstraliji želim obilo božjega blagoslova, Marijinega varstva, zdravja in sreče v osebнем in družinskem življenju. Vsem pošiljam svoj posebni blagoslov in prisrčne pozdrave.

Ljubljana, 1. oktobra 1993

+ Alojzij Šuštar

Alojzij Šuštar,
ljubljski nadškof in metropolit

»Nič boljšega nisi mogel poslati...«

PRIJATELJ mi je poslal droben zavojček in pismo. "Kaj naj ti pošljem" – tako nekako mi piše – "v znamenje najinega prijateljstva, ki ni le pozemsko, saj se te vsak dan spominjam pri Gospodovi daritvi? Kaj naj ti dam? Razkošno opremljeno knjigo? Prebereš jo, položiš na polico in le včasih se ti oko še pomudi na njeni lepi opremi. Dragoceno podobo? Dragi, nimam denarja. Posredovalec božje milosti sem. Zastonj sem vse prejel, zastonj dajem. Tako želi Gospod. Pa saj bi podobe ne mogel imeti vedno pri sebi. Jaz pa bi ti rad dal nekaj, kar bi rabil vsak dan, kar bi ti bilo potrebno kot vsakdanji kruh. Mnogo sem razmišljal – in sedaj ti pošiljam r o ž n i v e n e c . Niso jagode biseri. Dar so revnega slovenskega duhovnika. Iz lesa so, na kakršnega je bil razpet Gospod. Položil sem ga na sveti Grob. Naj ti diha iz njega božja ljubezen! Dotaknil sem se z njim tudi groba svetega Petra. Bodi ti vir silne vere, s katero moli in upaj za ves svet! In blagoslovila ga je naša Marija Pomočnica, Kraljica Slovencev, na Brezjah. Moli ga z njenim blagoslovom za naš narod; za svoje, da bi jim družba ne bila v breme, da bi sami drugim ne bili v pohujšanje; za sebe, da te ne bo nikdar sram pred Gospodom in pred samim seboj; in še zame, da bi ne bil nevreden služabnik Gospodov! . . ."

Tako mi piše.

In sedaj molim rožni venec vsak dan. Vsak dan mi drsijo med prsti jagode, vsaka s svojo skrivnostjo, kakor polzijo moji dnevi med dlanmi božje volje v večnost . . .

Prijatelj duhovnik, poslal si mi dar, ki naj bi mi bil – pišeš – potreben kot vsakdanji kruh. Nič boljšega nisi mogel poslati. So ure, ko se nam celo vsakdanji kruh upre, in takrat nam ostane samo Bog. In tako sedaj molim rožni venec iz dna svoje tavajoče mladosti, kot moli kmet, stoječ na ogonu prej bohotno obetajoče njive, ki mu jo je toča pobila – s solzami, svetlimi kot majski dež, in prosi, da bi bilo vsaj to, kar je še ostalo, kleno, da bi bilo za novo setev, novo žetev.

Vsak dan ga molim s posebno prošnjo, s posebno zahvalo.

Tako mi drsijo jagode med prsti, vsaka s svojo skrivnostjo, kot polzijo meni posojeni dnevi s svojimi drobnimi radostmi, s svojo žalostjo, s svojo slutnjo brezčasnega povečanja med dlanmi božje volje v večnost.

In ko bom pri zadnjem rožnem vencu rekel zadnji Amen, naj mi ga ovijejo okrog rok, da bom imel kaj dati kot protiutež za vse svoje slabosti, za vse zablode, za vse grehe – na pravično tehtnico . . .

TONE ČOKAN

NAŠI ZAČETKI

Spomini ob srebrnem jubileju
P. BAZILIJ

BILO je pri nedeljski slovenski maši dne 6. oktobra 1963, ko sem postavil na ogled vernikom maketo naše bodoče cerkvice. Oznanil sem, da sem zaprosil pri nadškofiji dovoljenje za zidavo ter 3. oktobra, dan pred praznikom očeta Frančiška, dobil pritrdilen odgovor nadškofa Mannixa. Na obrazih sem videl veselo presenečenje, na nekaterih pa tudi dvom in vprašanje, če ne pričakujem od skupnosti malo preveč. "Cerkvica bo moderna, a ohranila bo prvine našega domačega stila. Z ozirom na prostor in sredstva ne bo prevelika: imela bo okrog 200 sedežev. Pod cerkvijo (basement) bo dvorana, ki bo služila za odrske in druge prireditve, našim fantom pa za telovadnico. Ko se bo Marija Pomagaj preselila iz kapelice Baragovega doma na stranski oltar nove cerkve, bodo s tem tudi otroci naše Slomškove šole dobili stalen in res za pouk urejen razred: Slomškovo šolo!" sem v nekaj stavkih napisal v oktobrski Misli, kar sem takrat govoril v cerkvi.

In začeli smo z nabirko, ki je počasi pa vztrajno rastla in ob zidavi sproti pokrivala stroške pri nabavljanju gradiva. Mrčunova Julka je bila ena prvih z mecenskim darom.

Prijetni so spomini na tisto prvo leto. Ko mi je Mesarjev Johnny prinesel svoj hranilnik - polnega prašička, ali pa Slavčeva Janja, kar je kot otrok nabrala med sorodniki in znanci. Koržev Maks se je pa dal v Baragovem domu obriti po celi glavi za stavo, ki je bodoči cerkvi prinesla dar petih funtov. Klakočerjevi Škrjančki so prišli gostovat s koncertom iz Sydneya, da so podprli našo akcijo. Sernečeva Anica je spravila na oder igro "Prisegam", orkester "Bled" je organiziral družabni večer v St. Albansu. Slovensko društvo Melbourne je darovalo našemu Skladu dohodek ene svojih zabav, enako geelongsko društvo. Tudi pevski zbor Triglav je cerkvi poklonil del prihoda svojega Silvestrovanja... Dobival sem bodrilna pisma in darove od drugod, celo iz Amerike, kjer se je darovalcem pridružil dr. Miha Krek.

Dovoljenje od občine Kew-ne bo težko dobiti, mi je zagotovil občinski mož in bivši župan Daniel Kennedy. Res je šlo vse gladko. Kakšna razlika od

Po blagoslovu zemljišča – prva lopata . . .

takrat in danes, ko je sto novih predpisov in neljubih zaprek na vsak korak, kot sem videl pri gradnji Doma počitka m. Romane. Takrat sem brez napovedi Town Clerku - če se prav spomnim, se je pisal Johnson - prinesel načrte in mu povedal: "Radi bi gradili kapelo na tenis igrišču in pod njo dvorano."

Town Clerk se mi je prijazno nasmehnil in odgovoril: "I can't see why not!"

Dodal je, da bo šlo na prvo občinsko sejo. Ker gradbenega inšpektorja ni bilo v pisarni, mi je obljubil, da mu bo povedal ter ga naslednji dan lahko pričakujem za razgovor v Baragovem domu. In tako je bilo. Naslednji dan sva se pomenila, dal mi je vredne napotke za Board of Works in Health Department. V dveh tednih sem imel v rokah občinsko gradbeno dovoljenje in kmalu tudi od Zdravstvenega oddelka. Zavleklo pa se je na Board of Works, kjer so mi rekli, da so oni za izdajo gradbenega dovoljenja prvi, nato šele občina Kew. Rečeno mi je bilo, da bom dolgo čakal njihovo dovoljenje, če predčasno pripeljem na zemljišče buldozer. Sem pa zato kar vsak drugi dan hodil nadlegovat na urad. Končno mi je uspelo priti prav do vrha, kjer sem potožil neumestno zavlačevanje in čakanje ter dobil na licu mesta na načrte uradni pečat.

Za gradbenika sta se ponudila dva zidarja, fanta Baragovega doma, Alojz Markič in Rudi Koloini. Še danes sem jim iz srca hvaležen. Lepo sta sodelovala z inženirjem Brankom Tavčarjem, ki je nadziral delo. Razen enega primera so ju tudi ostali, ki so se javljali na prostovoljno delo, lepo sprejeli, četudi sta bila mlajša. (Ostalih imen

rojakov, ki so doprinesli svoj delež pri zidavi naše cerkvice, tu ne bom omenjal. Preveč jih je in gotovo bi tudi kako ime nehote izpustil.)

V marcu 1965 sem objavil v Mislih, da smo zbrali in imamo z obrestmi vred 5,500 funtov po darežljivosti 540 darovalcev in iz nabiralne akcije (ki pa smo jo seveda nadaljevali) preidemo na delovno akcijo. Tako smo se v nedeljo 7. marca 1965 zvečer ob sedmih zbrali v kar lepem številu. Zasadili smo prvo lopato in blagoslovili zemljišče, že očiščeno in zakoličeno ter pripravljeno za gradnjo. Lopata, pozlačena in okrašena s slovenskim šopkom ter trakom slovenske in papeške zastave, je shranjena pod steklom v steni veže naše dvorane.

V soboto dne 29. maja smo pričeli z izkopavanjem in buldozer je končal svoje delo 2. junija. Zazijala je jama za bodočo dvorano, saj je bilo odpeljanih preko 2000 kvadratnih jardov zemlje. Bali smo se hudih stroškov, ki so jih nekateri napovedovali. Pa me je Čolnikov Karel, sam prodajalec zemlje, naučil in tudi prevzel izpeljavo: zemljo smo prodali in z izkopičkom krili vse stroške izkopavanja in odvoza, pa še nam je nekaj nad deset funtov ostalo za Sklad.

Nato je prišlo na vrsto izkopavanje temeljev, ki so jih 17. julija zalili. V novembrskih Mislih sem že poročal, da so se "iz temeljev dvignile grobe stene dvorane".

V marcu 1966 je žerjav dvignil na mesta težke traverze, ki bodo nosile strop dvorane oz. cerkveni pod. Prej pa smo jih morali upogniti za štiri inče, da jih bo zravnila cementna plošča, sicer bi jih

upognila njena teža. Pri Country Road Board-u smo si izposodili dva 35-tonska dvigača in ju uporabili pri upogibanju traverz. Uspeli smo, četudi tega niti tovarna, ki nam je železje prodala, ni mogla verjeti.

Nato so nadaljevali delo zidarji, na vrsto pa so prišli že tudi varilci in tesarji, ki so naredili formo za cementno ploščo. Ves les smo dobili brezplačno od podjetja Whelan the Wrecker. Skrb za cementno ploščo je prevzel Knapov Tone. Kar 26 delavcev je 30. junija naporno delo začelo in srečno končalo.

Sledilo je čiščenje dvoranskih sten, priprava dvorane za cementiranje tal, odstranitev zemlje za glavni vhod v dvorano.

Dne 22. oktobra smo dvignili železno ogrodje za streho. Nato so se dela počasi nadaljevala, saj je imelo malo prostovoljcev čas izven sobote in nedelje. V aprilu 1967 smo dokončali prostore pod glavnim stopniščem, varilci pa so izvršili ogrodje ostrešja, da so lahko nadaljevali z delom tesarji. Ostrešje je kmalu dobilo rebra, dvorana pa cementna tla. Izkopani so bili temelji za zvonik.

V maju 1967 so zidovi obdali cerkveni prostor, dospeli so tudi aluminijasti okviri za okna in vhode v cerkev. V septembru so kleparji končali svoja dela, v oktobru pa je stavba dobila streho iz žgane opeke. Do aprila 1968 sta bila končana kor in zakristija, s cementom so zalili tudi glavno stopnišče, ki ima petnajst stopnic s širino celotne stavbe. Seveda je bilo vmes izvršenih mnogo manjših del, a je nemogoče omeniti sleherno.

Priznati moram, da sem včasih že kar malo obupaval, ker se je gradnja le preveč vlekla. V Mislih sem redno prosil in priganjal, urednik p.

Jama
je zazijala –
nekateri
"neverni
Tomaži"
so se pa
norčevali,
da delamo
plavalni
bazen ...

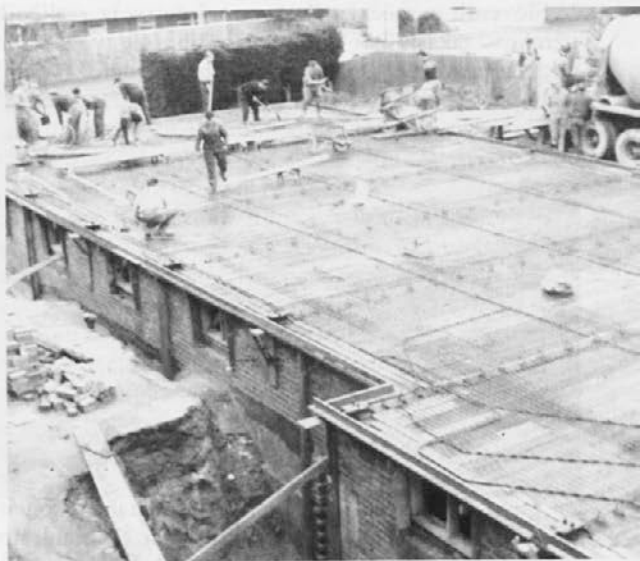
Bernard pa me je začel dražiti s polžem in objavljati pesmice na naš račun. Da bi pospešil izgradnjo, sem v maju 1968 oznanil dva datuma: Na nedeljo 21. julija bo melbournski nadškof in kardinal James Knox blagoslovil doprni kip škofa Friderika Baraga pred vhomom v Baragov dom, obenem pa vzdal spominsko ploščo (vogelni kamen) ob vhomu v dvorano ter blagoslovil dosedanje naše delo. Dne 20. oktobra pa bo med nami koprski škof dr. Janez Jenko kot prvi slovenski škof v Avstraliji, ki bo našo cerkvico slovesno blagoslovil ter jo izročil v čast Bogu in nam v služenje. V nekaj mesecih torej moramo dela končati, ali pa nas bo sram...

Nekateri so me hoteli prepričati, da dela nikakor ne bodo končana. Vztrajal sem z napovedanim datumom in prepričan sem bil, da bomo pohiteli.

Še prej pa smo imeli visoki obisk: V maju 1968 je Avstralijo obiskal vrhovni predstojnik frančiškanskega reda, p. general Konstantin Koser, Brazilčan nemškega rodu. Dne 17. maja ga je pripeljal k nam avstralski provincial p. Ambrož. Poleg Baragovega doma si je ogledal z zanimanjem tudi naše gradbišče in mu dal svoje priznanje in svoj očetovski blagoslov. Blagoslovil je tudi križ, ki zdaj že 25 let visi v naši zakristiji.

Kljub zimi se je 21. julij iz deževnega jutra spremenil v lep dan, ravno ob odkritju Baragovega spomenika pa je na kip posvetilo sonce. Imeli smo lepo slovesnost. Kip je odkril v imenu našega rojaka, ameriškega senatorja Franka Lauscheta, generalni konzul ZDA Edward G. Murphy, blagoslovil pa ga je melbournski nadškof in metropolit, kardinal James Knox. Glavni govornik je bil p. Bernard, ki je v ta namen prišel iz Sydneya, navdušen Baragovec in soustanovitelj ameriške Baragove zveze. Po odkritju spomenika pa se je vsa zbrana množica premaknila na gradbišče, kjer je kardinal vzdal spominsko ploščo. Za njo je v steni škatlica slovenske zemlje (z groba moje matere) in listina, katere kopije lahko vidite v veži dvorane poleg lopate in zidarske žlice, s katero je kardinal vzdal ploščo. Kardinal je obhodil notranjost cerkve in jo poškopil z blagoslovljeno vodo, potem pa imel pred cerkvijo na vrhu stopnišča lep nagovor. Bodril je našo mladino, naj ohrani dediščino svetih bratov Cirila in Metoda, ki jo je prejela po svojih starših.

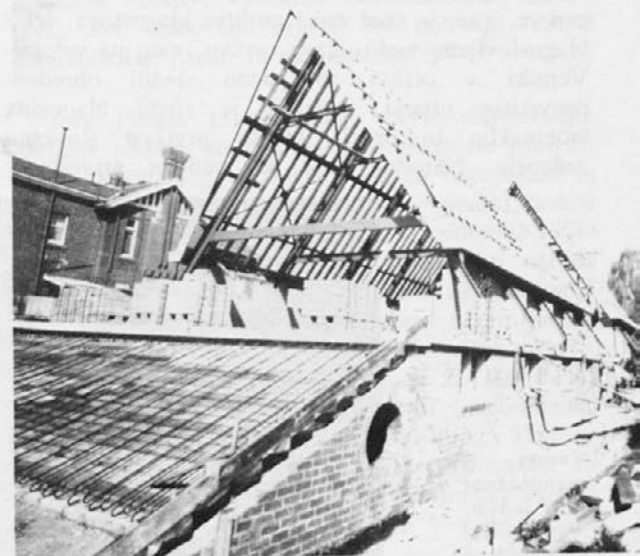
Nato so se dela na cerkvi pospešeno nadaljevala. Končan je bil strop in tudi okno pod stropom med cerkveno ladjo in prezbiterijem, zelo sitno delo. Dalje polžaste stopnice na kor, ograja pri stopniščih, v dvorani oder, električna napeljava, vodna napeljava, zvonik, stranišča in sto najnujnih malenkosti. Iz Adelaide je prispel glavna oltarna

miza - dar družine Slavka Kralja.

Dne 21. avgusta je naš umetnik France Benko pričel delati na mozaiku sv. Cirila in Metoda. Nabavili smo steklene kvadratke štiriintrideset različnih barv. Natančno umetniško delo je vzelo okrog pet tednov časa, saj smo plošče mozaika prenesli na steno za oltarjem 28. septembra. Z raztopino solne kisline umita mozaična slika naših zavetnikov je zaživela v vsem sijaju.

V začetku oktobra so prišle orgle, naročene cerkvene klopi smo namenili dati v cerkev šele po blagoslovlitvi, da bo več prostora za udeležence. Tik pred dnevom blagoslovlitve so namestili pod kor krstni kamen - dar Slovenskega društva Melbourne.

V Sloveniji naročeni trije zvonovi pa so iz različnih vzrokov zakasnili - dobili smo jih šele v začetku naslednjega leta - blagoslovil jih je pomožni škof Cullinane na velikonočno nedeljo, 6. aprila 1969.

Za škofa dr. Janeza Jenka smo napravili spored obiskov vseh naših postojank. Zato je prispel na našo celino že 2. oktobra in sicer na sydneysko letališče. Tako je že končal obiske po NSW in Queenslandu, ko je prišel v ponedeljek 14. oktobra v Melbourne. V četrtek, petek in soboto zvečer je škof vodil duhovno obnovo - vse bogoslužje je bilo na prostem pri lurški votlini. Vreme je bilo na naši strani - kakor kasneje v nedeljo ob blagoslovitvi cerkve. V soboto po večernem bogoslužju je mladina pripravila v dvorani uspelo akademijo.

O nedelji 20. oktobra 1968 so Misli zapisale sledeče: Nedelja 20. oktobra se je razvila v čudovito lep pomladanski dan. Naša cerkva je stala v soncu kot nevesta, ki čaka ženina. Ljudi se je nabiralo vedno več in ni pretirano, če zabeležimo vsaj številko 1500. (Reporter je na večernih televizijskih novicah poleg lepih filmskih posnetkov otvoritve navedel 2.000.) Prišli so celo iz Brisbane, Sydneya, Cenberre... Med gosti je bil Msgr. Leo Clarke, generalni vikar melbournske nadškofije, zdaj škof v škofiji Maitland, N. S. W., ki je zastopal odsotnega nadškofa. Prišlo je kar lepo število avstralskih frančiškanov s patrom provincialom Ambrožem Raynom. Med nami je bil tudi direktor nadškofijskega migracijskega urada Fr. Rafter, državne oblasti pa je zastopal ravnatelj socialnega oddelka Frank de Groot.

Ob desetih je lepo število narodnih noš (reporter jih je naštel okrog petdeset) razvilo procesijo iz stare kapele proti stopnišču na pročelju nove cerkve. Tam je škof začel molitve blagoslova, šel z blagoslovljeno vodo okrog cerkve, nato pa vstopil. Verniki v cerkvi so pazno sledili obredom posvetitve oltarja, katerim je sledil blagoslov tabernaklja in orgel, ki so prvokrat slovesno zadonele. Narodne noše so medtem prinesle v

cerkev podobo Marije Pomagaj, ki bo odslej kraljevala na levi strani oltarja.

Sledila je prva maša v novi cerkvi, ki jo je opravil g. škof ob asistenci p. Blaža (predstojnik ameriške kustodije slovenskih frančiškanov) in Fr. Mikula. Pridigal je nadpastir, v angleščini pa je mlajšim spregovoril p. Blaž. Med mašo je bilo razdeljenih lepo število obhajil.

Popoldne ob treh se je cerkva zopet napolnila do zadnjega kotička. Dobro, da sem odpovedal klopi in so jih pripeljali šele naslednji teden. Tako je šlo mnogo več ljudi v hišo božjo. (Nisem pa vedel, da sem s tem povzročil hude trenutke našemu inženirju Branku Tavčarju, ki se je potil ob vprašanju, ali bodo spodnje stene zdržale težo z ljudmi nabite cerkve. Na srečo so, hvala Bogu!) Tokrat so se zbrali birmanci in birmanke (103 po številu), njihovi botri in botre, starši in sorodniki. Pridigal je pred podelitvijo birme nadpastir, p. Blaž je pa spregovoril birmancem v angleščini. - Po maši je zopet oživila dvorana pod cerkvijo, kjer je birmancem igral orkester Bled in je bila za vse prisotne domača zakuska. Birmanci so prejeli tudi spominske diplome in svetinjice.

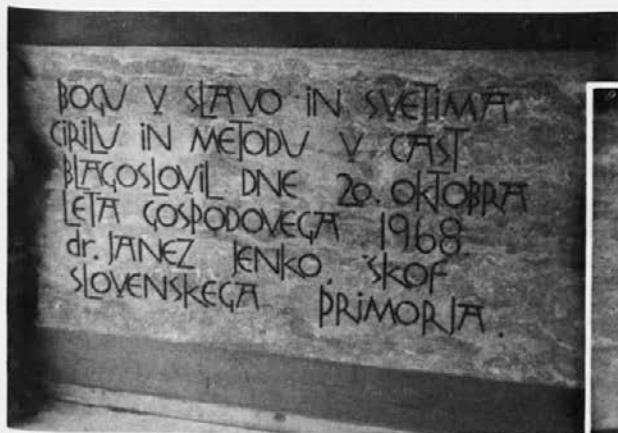
Tako je bila v MISLIH opisana nedelja, ki je ne bomo zlepa pozabili. Dodati ji moramo še to, da je popoldne škof Jenko v cerkvi podelil tudi prvi krst in sicer Tanji Markič, prvorojenki graditelja cerkve Alojza Markiča.

Ko danes ob srebnem jubileju gledam nazaj, kar ne morem verjeti, da je od takrat minilo 25 let. Bogu iskrena zahvala za vse, kar nam je cerkva nudila v tej dobi. In nudila nam je veliko. Bog daj, da bi tudi v bodoče melbournski rojaki čutili, kaj nam lastna cerkva v lastnem verskem in kulturnem središču pomeni.

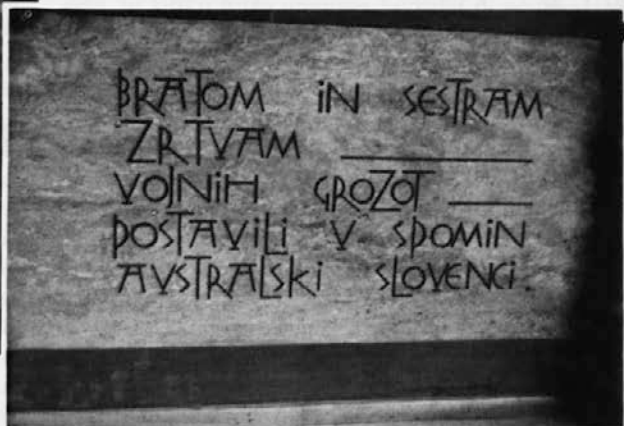
Naj končam ta zapis z iskreno zahvalo vsem, ki so takrat z darovi ali delom pomagali naš božji hram graditi ter ga doslej pomagali ohranjati. Z božjo in Marijino pomočjo pojdemo zlatemu jubileju naproti!

Veselo
razpoloženi
škof Jenko
med verniki
pred cerkvijo

Spominski plošči ob glavnem vhodu v slovensko cerkev v Melbournu

NEHAJMO SE SPRENEVEDATI

JOŽE PUČNIK, ob prvih korakih Slovenije do samostojnosti ustanovitelj DEMOS-a, je danes predsednik Komisije za raziskavo poveljnih množičnih pobojev in pravno dvomljivih procesov. Dne 28. avgusta je v sobotni prilogi Dela objavil daljši članek, v katerem poudarja, da nojevsko sprenevedanje Slovincem žal nikakor ni tuje.

Temu dodaja, da je trenutno v modi sprenevedanje v odnosu do preteklosti. Od volitev leta 1990 pa do danes se namreč v Sloveniji sprenevedamo v odnosu do komunistične preteklosti in do zločinov iz tega obdobja. To delamo zato, dodaja Pučnik, ker prevladuje iluzija, da se lahko temu delu naše zgodovine izmaknemo, ne da bi pri tem ogrozili prihodnost.

Za sistematično urejanje odnosa do obdobja komunističnega nasilja v Sloveniji pa potrebujemo vrednostno politično oceno tega obdobja in zakonsko ureditev pravnih posledic, ki izhajajo iz sprejete vrednostne politične ocene komunističnega nasilja, opozarja Pučnik. Navaja nekaj najbolj očitnih primerov pravnih problemov, ki bi jih morali z zakonom urediti.

V Sloveniji nimamo zakona za razveljavitev napisanih in nenapisanih smrtnih obsodb, ki so bile deloma izvršene, deloma pa spremenjene v dolgoletne kazni prisilnega dela. Tudi nimamo zakona, ki bi po uradni dolžnosti izsilil preiskavo o mestu pokopa posameznih žrtev. Ni zakonske podlage, da bi po uradni dolžnosti razveljavili kazni, ki so bile izrečene v političnih procesih. Ni zakonske podlage, da bi zaporne kazni, ki so bile

praktično vedno prisilno delo, po uradni dolžnosti priznali za pokojninsko dobo. Tudi ni zakonske podlage, po kateri bi uslužbencem tistih državnih institucij, ki so izvrševale zločinska dejanja, lahko razveljavili beneficirano delovno dobo in temu ustrezno ponovno določili višino pokojnine. Ni zakona, ki bi določil, da so nekatere ustanove in organizacije komunistične diktature imele zločinski značaj (Pučnik omenja Komunistično partijo, njene likvidatorske službe in obveščevalne službe). Nimamo zakonodaje o kolaboratorstvu s Sovjetsko zvezo in hlapčevstvom Beogradu. Nimamo zakonske ureditve vprašanja komunističnih arhivov (bolj kot udbovski arhivi so potrebni arhivi Komunistične partije in njih naslednic).

Jože Pučnik je prepričan, da je sistematično urejanje odnosa do komunistične diktature projekt, ki je nacionalnega pomena. Gre za nacionalno in državno identiteto, gre za narodni spomin, kakor tudi za odkrito poštenost do lastne zgodovine in do samega sebe. Ne moremo in ne smemo očitnih zločinov komunističnega režima skrivati sami pred seboj in pred drugimi. Umorov, terorja in brezobzirnega kratenja temeljnih človeških pravic, posebno političnih, ne smemo vzeti za "kavalirski delikt", lepo "spravo", pomežkniti, svetohlinsko vzdihniti in reči: kar je bilo, je pač bilo... Tako se lahko obnaša neko gorsko pleme, balkansko ali afriško; narod z državo si tega bizantinstva ne sme privoščiti, med drugim poudarja v članku Jože Pučnik.

(STA)

FRANČIŠEK - učitelj pravega veselja

DANES je na svetu veliko smeha, pa malo pravega in trajnega veselja. Človek je ustvarjen za srečno življenje že na tem svetu in Bog želi, da bi bili vsi zadovoljni ter srečni. Zato človek hrepeni po teh vrednotah, ki se zdijo danes še posebno ogrožene. Velikokrat je v tem iskanju razočaran, ker pravega veselja ne najde ter je zato tudi nesrečen sam in drugi ob njem. Napredek in tehnika nudita razne priložnosti za ugodje, ni pa jima uspelo, da bi s tem prinesla človeku več pristnega veselja. Koliko naveličanih, zagrenjenih in zamorjenih obrazov lahko srečujemo in to celo med mladimi, iz katerih bi morala odsevati življenjska radost. Mnogi ljudje imajo dovolj denarja in udobja, vendar niso srečni. Nekateri so celo

tako malodušni, da jih to privede kljub bogastvu na rob obupa.

Ob vrtoglavem napredku se človek zave svoje omejenosti in nemoči, ker ga ne more več obvladati, ter se boji, ker ve, kako hitro se lahko napredek sprevrže proti njemu. Zato se mu zdi prihodnost negotova, njegovo življenje pa preveč ogroženo. Tudi teža moralnega in fizičnega zla v svetu, toliko brezplodnih bojev in obljub za lepše in boljše življenje, vse to vpliva na človeka, mu jemlje veselje, ga dela črnogledega, žalostnega in zagrenjenega. Današnji človek pa boli kot kdaj v preteklosti išče veselja. V tem svojem iskanju je velikokrat razočaran, ker misli, da bo pravo, popolno in trajno veselje našel v raznih zabavah, veseljačenju, popivanju, drogah, itd. Vse to pa ga dela še bolj nesrečnega in nezadovoljnega.

Sveti Frančišek Asiški je bil srečen človek, zadovoljen redovnik in vesel svetnik. Pred svojim spreobrnjenjem je v družbi asiških mladeničev iskal sre-

če in veselja v raznih zabavah, veseljačenju in popivanju. Pri tem je sicer za nekaj ur pozabil, kako prazno je njegovo življenje; nazadnje pa je ugotovil, kako ga vse to dela še bolj nezadovoljnega in nemirnega. Ko mu je "Gospod razodel, kaj mora storiti", je njegovo srce napolnila "neizrečeno velika radost in veselje". Naenkrat je spoznal, kdo je vir trajnega veselja in temu viru se je z vsem srcem odprl. Bog mu je postal najvišja vrednota in njej je Frančišek podredil vsa svoja hotenja. Ugotovil je nenavadno zakonitost: čim bolj živim v priskrnem razmerju z Bogom, tem bolj se počutim svoboden in srečen. To vzajemnost lahko ugotovljamo pri mnogih svetnikih, ki so bili res srečni in veseli. Edina žalost, ki so jo poznali, je bila žalost nad lastnimi grehi in nepopolnostjo.

Religiozna umetnost srednjega veka in kasnejših stoletij sicer upodablja svetega Frančiška z vsemi potezami in značilnostmi, ki so bile pod močnim vplivom strogo asketično usmerjenega časa in duhovnosti. Zato sveti Frančišek ni več prikazan v umetnosti kot svoboden mož, ki se sproščeno pogovarja z ljudmi, pridiga pticam in se počuti nad vse srecen sredi božje narave in svojih duhovnih sobratov. pač pa je upodobljen kot mož bolečin, poln utesnjenosti, poln žalosti in zapuščenosti, ki kot samotni stigmatik v temni votlini ali na samotnem kraju objema lobanjo. Tako ne prihaja več do veljave to, kar je sveti Frančišek dejansko bil in ostal: poln življenja in čistega veselja nad božjim otroštvom in nad čudovitim stvarstvom, ki ga je znal vedno z izredno globokim čutom za lepoto odkrivati, ljubiti in opetovati.

V skrajni revščini, skoraj že popolnoma slep in zelo bolan, v popolni svobodi od vsega in v otroški predanosti božji Ljubezni, je našel del tiste prvotne sreče in veselja, ki je izšlo še neskaljeno iz Stvarnikovih rok. V svoji čudoviti in enkratni pesmi **Hvalnici stvarstvu** ali **Sončni pesmi** je iz svojega srca izlil vso srečo in veselje nad vsem kar je Bog ustvaril, da bi s tem človeka razveselil in sebe v svojih delih proslavil. Razveselil se je ob pogledu na "brata sonce, ki prinaša luč, se blišči, je žareče in ogreva" in je prisposodba Najvišjega, ki je sama Luč. Počutil se

je srečen, ko ga je "brat veter" nalahko božal po li-
cih, razžarjenih zaradi hude vročine. Posebno vesel
je bil vsakega bistrega potočka, kajti "sestra voda nam
je vsem v prid, je lepa, čista in skromna". V ognju
je občudoval njegovo "lepoto, ljubkost, čvrstost in
moč". Zorano in posejano njivo je imenoval "naša
mati zemlja, ki nas vzreja, hrani, rodi nam sadeže,
travo in pisano cvetje". Ko je zaslužil, da se bo poslo-
vil od tega sveta, je tej pesmi dodal še zadnjo kitico,
v kateri se je razveselil celo nad "sestro smrtjo". Svi-
ti Frančišek se je razveselil ob še tako vsakdanjih in
preprostih stvareh ter lepota in bil je nad vse srečen,
kadar je občudoval okoli sebe stvarstvo, ki mu je
glasno govorilo "o vsemogočnem, vsevednem in nad-
vse vzvišenem Gospodu". Na stvarstvo je gledal s
čistim in svobodnim srcem, zato je prodril globlje v
naravo in vse mu je postalo "brat in sestra".

Veselje svetega Frančiška je torej izhajalo iz živ-
ljenja z Bogom; to pa pomeni: biti nesebičen, brez
greha, mržnje, dati kar največ prostora božji milosti
in svoje srce narediti za svetišče Svetega Duha. Že pr-
vi stavek Frančiškovega vodila se glasi: "Življenje
mojih bratov je: življenje svetega evangelija našega
Gospoda Jezusa Kristusa". Evangelij pa ni nič druge-
ga kot veselo oznanilo, radostna novica. Tisti, ki nosi
v sebi to veselo oznanilo — Jezusa, bo znal biti sre-
čen in vesel tudi tedaj, kadar pridejo težave, bole-
zen, trpljenje. Sveti Frančišek je dobro poznal in iz-
kustveno doživljal zakonitost: čim več evangelija v
življenju, tem več veselja in sreče v srcu. Vedel je,
da je notranje veselje najbolj zanesljivo sredstvo pro-
ti hudobnemu duhu. Svoje brate takole spodbuja:
"Bratje, varujte se, da se ne bi kazali na zunaj žalostni
in mračni hinavci; nasprotno, razodevajte, kako se ve-
selite v Gospodu in se mu vedno zahvaljujte" (Nepo-
trjeno Vodilo, 7). Nastopal je proti vsaki obliki žalo-
sti in ko je zaslužil, da se ga hoče polastiti, je goreče
molil. "Hudobni duh se silno veseli, če more katere-
mu odvzeti veselje. Na vse kriplje si prizadeva, da bi
človeku odvzel mir duha in čistost njegovega življe-

nja. Hudobni duh ne more raniti človeka, kadar je ta
poln svetega veselja, nasprotno pa, kadar je duša po-
trta, jo lahko hitro premaga žalost in se preda prazne-
mu veselju" (Tomaž Celano, II, 125).

V molitvi je sveti Frančišek iskal trajnost notranje-
ga veselja in če je bilo to veselje ogroženo, ga je zava-
roval zopet z molitvijo: "Če je človek vznemirjen, kar
se pogosto dogaja, se mora zateči k molitvi in ostati v
božji navzočnosti toliko časa, dokler se mu ne povrne
veselje. Če ostaja malodušen, bo rastla želja po po-
svetnem življenju, in če ne bo našel izhoda v jokanju,
bo ostala v srcu neozdravljiva brazgotina."

Ko je nekoč videl svojega redovnega sobrata ža-
lostnega in potrtega, mu je rekel: "Ne spodobi se, da
si žalosten in jezen, marveč bodi vedno prijazen. O
svojih grehih razmišljaj v svoji sobi in tam jokaj kleče
pred Bogom; kadar pa se vrneš med ljudi in svoje bra-
te, odloži žalost in se prilagodi drugim" (Tomaž Celo-
no, II, 128). Sobrate je večkrat opozarjal: "Moji so-
vražniki mi zelo zavidajo odrešenje in božje veselje, in
ker vame ne morejo vnesti nemira, vedno poskušajo
vznemiriti moje tovariše." Čeprav je bil sveti Franči-
šek človek izredne spokornosti, odpovedi in premagova-
vanja, pa je dosegel do vrhunca tistega veselja, za ka-
terelega pravi Jezus: "Veselilo se bo vaše srce in vašega
veselja vam nihče ne bo vzel." (Jan 16, 22).

Frančiškovo veselje je zahvala za neskočne božje
darove; občudovanje narave, v katero je Bog vtisnil
del svoje popolnosti, vsemogočne iznajdljivosti in
pestrosti; je molitev Boga Stvarnika; je moč, s katero
je znal sprejeti z vso vdanostjo križe, trpljenje, bole-
zen, ponižanje, nerazumevanja; je pogum, da je kljub
tolikim oviram in nasprotovanju ostal zvest svoji
karizmi in šel po poti, ki mu jo je razodel "Najvišji
Gospod". Mnogi se še danes poglabljajo v skrivnost
Frančiškovega veselja, ker ga želijo raznašati v utruje-
ni in zagrenjeni svet. Jezus želi, da bi vsi imeli "pol-
nost njegovega veselja" (Jan 17, 13). To pa je možno
samo v polnosti življenja iz evangelija.

P. VIKTOR
/Iz "Prijatelja"/

GOSPOD, napravi me za orodje svojega miru:
kjer je mržnja, naj sem ljubezen, kjer krivica — odpuščanje,
kjer so dvomi — vero, kjer je obup — upanje,
kjer je tema — luč, kjer je žalost — veselje!
/Sveti Frančišek/

STRIC je bil zelo dober lovec in se je včasih tudi rad pohvalil s svojimi lovskimi trofejami. Te ima namreč razvrščene po vsej veži, celo v njegovi spalnici jih ne manjka. Pozimi pa zelo rad poskrbi za svoje živalce, posebno za srne in fazane. Že dolgo me je imelo, da bi nekoč šla z njim na lov.

Nekega jesenskega dne pa mi je to le dovolil. Tako sem se razveselila te novice, da sem ga v zahvalo poljubila na nos. Stric je veselo zarežgetal in me uščipnil v lice. Teta Mara je preplašeno pokukala iz kuhinje. Nato naju je karajoče obletela z očmi in raztegnila usta.

"Kaj pa se obnašata kot dva tepčka!" je zamrmrala in spet odpetala v kuhinjo. Stric se je osramočen ozrl name in jo pobrisal na dvorišče. Mene je posilil smeh ob pogledu na njegov kisli obraz in še dolgo ga nisem mogla zadušiti v sebi.

"Sedaj pa pogumno na pot!" mi je zjutraj dejal stric. V pičlih desetih minutah sem bila umita in oblečena.

"Tole boš pa ti nesla!" mi je pokazalna nabiti nahrbtnik. Pokimala sem in se prav kislo nasmehnila. Toda hitro sem pozabila na to neprijetnost in veselo sva jo mahnila na pot.

Gosta megla je ležala v dolini. Nekje v grmovju se je oglašal ptič in v daljavi se je čulo šumenje slapa. Tih sem hodila za stricem in občudovala prebujajočo se naravo. Gozd me je vabil in opajal s svojim značilnim vonjem ter nudil očem svoja čudovita razkošja.

Končno je tudi sonce posvetilo in megla se je pričela umikati. Blesteči sončni žarki so se poigravali na vsaki travici in vsaki rosnii kapljici, se svetlikali v vseh barvah, da je bilo cvetje še lepše in njegov duh še opojnejši. Dolina je bila prepletena z zlatorumenimi pasovi gozdov, ozadje pa so krasili gorski velikani, ki so bili vsi ožarjeni od jutranjega sonca.

Stala sem kot začarana pred tolikšno lepoto. Stric me je pocukal za rokav in nadaljevala sva pot do majhne jase, ki jo je obdajalo grmičevje. Poiskala sva si primeren prostor in se usedla. Na travo sem položila prtiček in razvrstila nanj jedi. Z velikim tekom sva pojedla skromno malico. Ko sva si za silo privezala dušo, je stric zinil:

"Če boš tiho in pridna, boš videla srne."

"Ah!" sem dahnila in na široko odprla oči. Stric mi je začel pripovedovati svoje lovske dogodivščine. Vsa zamaknjena sem ga poslušala in mu še gorke besede pobirala iz ust. Pozno popoldne je bilo, ko sva še zmeraj ždela za grmovjem in streljala z očmi na jaso.

In tedaj se je zgodilo. Iz gozda je pristopicalo pet srnic. Gibale so se dostojanstveno in vzdigovale v zrak svoj lepi smrček. Stric mi je namignil, naj bom tiho. Veter je pihal ugodno in srne naju niso zavohale. Naskrivaj sem poškilila k stricu, ki je pripravljaval puško za strel. Zasmilile so se mi uboge živalce, ki se brezskrbno pasejo in ne vedo za nevarnost, ki jim preti.

Tedaj mi je v glavo padla rešilna misel. Planila sem pokonci kot vihra in zakričala. Srne so se hipoma razbežale in izginile v zavetju gozda.

"Ti presneta punčara, kaj si mi storila!" je skoraj zatulil stric in mi primazal klofuto v svoji lovski ihti. Bil je ves divji na pogled. Toda meni še malo ni bilo mar njegove jeze. Veselila sem se svojega uspeha.

Stric se je pomuljen vračal proti domu in brundal predse kot kak star medved. Mene pa je kar smeh lomil in malo je manjkalo, da se nisem na glas zarežžala. Dobro sem vedela, da bi s smehom strica še bolj razjezila, zato sem se raje predala drugim mislim.

*

Bila je že trda tema, ko sva prišla domov. Teta se je na vse grlo smejala najini lovski "sreči", stric pa je še dolgo v noč robantil in si verjetno sveto obljubljal, da ne bo vzel nikoli več kakega dekliča s seboj na lov. A jaz njegovega godrnjanja nisem več slišala. Veke so mi postajale težke in zagnil me je spanec, ki mi je prinesel čudovite sanje o mladih srnicah in o gozdni vilah.

SV. CIRIL in METOD MELBOURNE

Fr. Tone Gorjup, O.F.M.,
Fr. Basil A. Valentine, O.F.M.,
SS. Cyril & Methodius Slovene Mission,
Baraga House, 19 A Beckett St., Kew, Vic. 3101
Tel.: (03) 853 8118 in (03) 853 7787

Fax : (03) 853 6176

Dom počitka m. Romane – Mother Romana Home
11 – 15 A Beckett St., Kew, Vic. 3101
Tel.: (03) 853 1054

RAČUNAL sem, da bodo oktobrske MISLI izšle pred proslavljanjem srebrnega jubileja naše cerkvice, pa je bilo nemogoče. Tako je nedelja v srebru sicer za nami, poročali pa bomo o slavju v prihodnji številki, kot je bilo načrtovano. Upam, da bom dobil kaj fotografij. Slovesnost je bila zelo prisrčna in domača - res družinska prireditve v velikem obsegu. Bogu bodi zahvala zanj, pa za vseh 25 let. Z božjo pomočjo pojdemo zlatemu jubileju naproti. Srednji in mlajši rod ga bo dočakal in obhajal, če bo ostal zvest slovenski tradiciji.

+ Na strani 279 te številke MISLI je nekaj števil, ki zgovorno kažejo, kako nam je cerkva v teh 25 letih služila. Sicer statistike nikdar ne povedo vsega, nekaj pa vsekakor. Tudi naša dvorana pod cerkvijo se ob srebrnem jubileju lahko ponaša kar z nekaj sto kulturnimi prireditvami.

+ Vedno pišem to melbournsko kroniko nazadnje, ko mi ostaneta le dve strani in ne morem prav nič raztegniti. Zato naj grem kar k porokam, krstom in pogrebom, da mi na koncu za te stvari ne bo zmanjkalo prostora.

Poroko naj tokrat omenim le eno in sicer v Marijini farni cerkvi v St. Kilda East. **Biserka Jožefa Tomšič**, hči Silvestra Tomšiča in Livije r. Kresovič, rojena v Melbournu in krščena v Carltonu, je na nedeljo 3. oktobra prejela zakrament svetega zakona. Njen izbravec je vsaj po priimku poljskega rodu, **Nigel Paul Bartholomeusz**, rojen v Colombu. Naše čestitke in iskrene želje za srečno zakonsko življenje.

+ Krsti pa so si sledili takole: Igor **Mrak** in Sandra r. Iskra v okraju East Keilor sta dobila v družino novega člana, ki sta mu dala ime **Saša**.

Krstili smo fantka v naši cerkvi dne 26 septembra.

Naslednji dan, 27. septembra, pa je bila krščena **Madelaine Vicki**, hčerka **Erica Psarianos-a** in Sonje r. Maver. Prinesla sta jo iz Greenvale.

Dne 3. oktobra je bil krščen dolgo pričakovani prvorojenček **Andrej Dean**. Leigh Andrew **Thompson** in Katja Elanka r. Lapajne sta prišla z njim iz Elsternwicka, kjer imata svoj dom.

Dne 9. oktobra pa je krstna voda oblila glavico **Ivane**, hčerke **Edota Hrvatina** in Katarine r. Korač. Družina živi v Lavertonu.

Obilo blagoslova božjega vsem štirim malčkom, njih družinam pa naše čestitke in molitve!

+ Tokrat moram poročati o štirih obiskih božje poslanke sestre Smrti, kot jo je imenoval sveti Frančišek.

Najprej je na vrsti komaj 50-letna rojakinja iz Beneške Slovenije. **MARIJA ŠTEFANIJA POSTREGNA** r. Dobrolo je odšla v večno življenje dne 19. avgusta. Umrta je po rakovi bolezni, okrepčana s svetimi zakramenti, v Charitas Christi Hospicu v Kew. Pokojnica je bila rojena 26. decembra 1942 v vasi Lasica blizu Vidma (Udine) v Beneški Sloveniji. Bila je deveti otrok od desetih bratov in sester. Oče Avguštín ji je umrl, ko je imela komaj dvanajst let. Tako je morala mati Jolanda skrbeti za otroke, Marija pa ji je pomagala do svojega šestindvajsetega leta. Potem, bilo je leta 1969, se je srečala z Julijanom, ki je prišel iz Avstralije domov na obisk. Poročila sta se in Marija je odšla z njim na peto celino. Živel so najprej v Keysborough na kokošji farmi, potem so se preselili v Carrum Downs in končno v Pakenham, kjer so Julijan in trije sinovi še zdaj. Marija se je dolgo borila z zahrbtno boleznijo, končno pa ji podlegla. Družini, ki je izgubila dobro ženo in mater, iskreno sožalje!

V sredo 22. septembra smo imeli pogreb v Geelongu, kjer je 17. septembra v bolnišnici zaključil svojo zemsko pot **MILAN UGRIN**. Delj časa je trpel za srčno vodenico. Pokojnik je bil rojen 7. novembra 1926 v Črnici pri Kopru. V Avstralijo se je izselil v septembru 1962 z ženo **Ivanko** r. Zajc iz Žirovnice (zdaj živi v Perthu, W.A.) in tremi otroki. Pogrebno mašo smo imeli v cerkvi sv. Družine v Bellparku, nato smo spremili pokojnikove zemске ostanke na Highton Cemetery, kjer bo čakal vstajenja. Sožalje žalujočim!

Naj mimogrede omenim pokojno **JUSTINO MULLER** r. Dolenc, ki je živela v kraju Chiltern (med Wangaratto in Wodongo) ter je umrla 21.

septembra v bolnišnici v Alburyju, NSW. O njej poroča Peganova Ančka v rubriki "Križem avstralske Slovenije" te številke.

Dne 12. oktobra je kljub dolgi bolezni napričakovano odšla od nas k Bogu ROZINA FARKAŠ. Odpovedalo ji je srce. Umrli je v okraju Ardeer v Domu onemoglih. Končala je življenje trpljenja, saj je bila bolnica preko dvanajst let. Rozina je bila rojena 18. avgusta 1938 v družini Cigan v Žižkih, župnija Črenšovci. V Avstralijo je prišla preko Avstrije leta 1960 ali 1961 ter se v decembru 1962 v cerkvi sv. Brigite, North Fitzroy, poročila v Jožefom Farkašem iz Hotize. Rodila mu je dva otroka, Ano (25 let) in Jožefa Štefana (23 let), a predno sta dorasla, jo je bolezen izrgala iz družinske srede. Prehajala je iz bolnišnice v bolnišnico, a ji ni bilo pomoči. Že zaradi številnih tablet, ki jih je morala dnevno uživati, je bila vsa shirana in nekaj časa niti hoditi ni mogla več. Zdaj jo je Bog rešil trpljenja in jo vzel k sebi, kjer ni več solza in bridkosti. Prepričan sem, da si je Rozina z leti bolezni prisluzila nebesa.

Rožni venec ob odprti krsti smo imeli v naši cerkvi v sredo 13. oktobra zvečer. naslednji dan pa pogrebno mašo in nato pogreb na keilorsko pokopališče.

Sožalje možu in otrokoma, ki so vsa leta tako lepo skrbeli za bolnico in jo pogosto obiskovali. Enako sožalje sorodnikom v domovini, kjer ima Rozina se živega očeta, štiri brate in dve sestri.

Naj omenim, da smo iz naše cerkve pokopali 16. septembra tudi Franka Separovića, dalmatinskega rodu. Pred nekaj leti je v naši cerkvi ležala v krsti njegova žena, zdaj pa so nas otroci zaprosili, da pospremimo na zadnjo pot od nas na pokopališče Warrandyte tudi očeta.

Naj naše pokojne usmiljeni Oče sprejme k sebi in jim da svoj mir!

+ DAN STAREJŠIH na tretjo septembrsko nedeljo je lepo uspel, vreme pa nam ni bilo naklonjeno, zato je bilo število upokojencev manjše kot prejšnja leta. Pred okusnim kosilom - zahvala pridnim kuharicam! - nam je mladina predstavila na odru pravljično igro **Slavček in vrtnica** in to zares brezhibno v nastopu in slovenskem jeziku. Vsi igralci so že v Avstraliji rojeni in zaslužijo našo pohvalo in iskrene čestitke.

Igro so nam prikazali namesto Walkathona, ki je letos po dolgih letih prvokrat odpadel. Z njim smo nabirali za Dom počitka, ki že stoji in deluje. Bomo morali najti kak drug način pomoči - je še potrebna.

+ V četrtek 30. septembra zvečer smo s skupino narodnih noš na letališču pričakali predstojnika slovenskih frančiškanov, p. provinciala Polikarpa Broliha. Prišel je na povabilo na našo srebrno obletnico cerkve. Na Frančiškovo nedeljo je imel glavno mašo, naslednji dan, na sam praznik sv. Frančiška, pa je maševal v Domu počitka. Iskreno dobrodošel med nami!

+ V ponedeljek 30. avgusta so na Hawthorn Institute of Education v Melbournu podelili diplome šestdesetim študentom iz vzhodnoevropskih držav, ki so v letošnjem letu s podporo avstralske vlade obiskovali komercialno šolo, ali kakor rečejo tukaj šolo za menežerje. Med diplomanti so bili tudi trije Slovenci in sicer **Zdravko Čuk**, uslužbenec tovarne zdravil Krka v Novem mestu, **Daniel Šlebinger**, uslužbenec privatnega računalniškega podjetja v Mariboru, in **Andrej Andoljšek**, uslužbenec Telecoma v Ljubljani. Avstralska vlada skupaj z nekaterimi visokoškolskimi organizacijami v Viktoriji že peto leto prireja tovrstni tečaj za tuje študente, ki so se že uveljavili v domačem poslovnem svetu. Na ta način se avstralske ustanove seznanijo s proizvodnjo v raznih delih sveta, hkrati pa prikažejo tukajšnji razvoj podobnih podjetij. Cilj tega projekta pa je tudi gospodarsko sodelovanje v prihodnosti med Avstralijo in deželami teh študentov.

Naj omenim, da sta Zdravko Čuk in njegova žena Angela vse te mesece živela v kuharičinem stanovanju Baragovega doma, ki je po odhodu sestre Eme sameval prazen. Angela se je udeleževala tečajev s področja informatike ter raznih strokovnih srečanj - oba pa sta bila nama s Tonetom prijetna družba in sta čas v Avstraliji zares dobro uporabila. Kot urednik MISLI se jima še posebej lepo zahvalim, ker sta mi pomagala v uredništvu pri premostitvi od elektronskega pisalnega stroja IBM na računalnik.

+ Na prvo novembrsko nedeljo opoldne bodo molitve pri skupnih grobovih keilorskega pokopališča. Žal obnova grobov še ni končana, ker je precej nagajal dež. - Popoldne ob petih istega dne bomo imeli molitve tudi pri kapelici S.D.M. - Na nedeljo 31. oktobra bo popoldanska maša za pokojne člane na Planici, nato obisk naših grobov na pokopališču Springvale. - V Geelongu bomo obiskali grobove na Western Cemetery po nedeljski maši 14. novembra, v Wodongi pa ob šestih (pred večerno mašo ob sedmih) zvečer, na nedeljo 28. novembra. Vabljeni vsi, zlasti pa vsi tisti, ki imate med pokojnimi že svoje drage. Spomin na pokojne naj nam bo vedno svet!

P. BAZILIJ

IZPOD TRIGLAVA

ZGODOVINI res ni mogoče ubežati. Na nedeljo 12. septembra je bila na gradu Turjaku spominska maša za vse pobite vaške stražarje, ki so se predali komunistom ob turjaški tragediji pred petdesetimi leti. Maševanje je vodil nadškof in metropolit dr. Alojzij Šuštar, med somaševalci pa je bil tudi salezijanec Stane Okorn, eden redkih, ki je preživel tiste strašne dogodke. Med kulturno prireditvijo, ki je sledila bogoslužju, so odkrili tudi spominsko ploščo. Škof je med drugim dejal: "Odločno zavračam vsako podtikanje tistih, ki v teh simboličnih pokopih vidijo revanšizem in maščevalnost. Gre za dejanje, s katerim kristjani pokažemo, da smo pripravljeni odpustiti in pozabljati." Res, le z odpustitvijo ljudje lahko najdemo notranji mir, ki nam pomaga, da lažje živimo. Ko bi to pripoznali vsi Slovenci, kako hitro bi postali res ena narodna družina.

Po prireditvi se je zbrala ob oltarju dvanajstletna, ki je preživela turjaško tragedijo. Žive priče predaje, pri kateri pa komunisti niso držali dane besede.

Spomina obletnice bo gotovo vesel naš adelaidski rojak Nace Ahlin, ki je bil kot enajdvajsetletni fant takrat na Turjaku, pa mu je uspelo pobegniti pred Ribnico na poti v smrt. (Ste prebrali njegovo pismo ministru v junijski številki Misli, stran 153?)

GORENJSKA VAS KOPRIVNIK je letos praznovala dvestoletnico, kar je sprejela za svojega župnika Valentina Vodnika. Odkrili so pesniku spomenik ter pripravili ob slavu kulturni spored. Sicer pa pravi poročilo, da razne prireditve v spomin te dvestoletnice trajajo že celo leto. V okviru spominskega leta so obnovili tudi farno cerkev in župnišče.

Melbournskim Slovincem se priporoča
KAMNOSEŠKO PODJETJE

GIOVANNI VERGA MEMORIALS
Pty. Ltd. Inc.
VIZZINI MEMORIALS Pty. Ltd. Inc.
85-87 Trawalla Ave., Thomastown, Vic.
Tel. 359 5509, po urah na domu 478 4474
Nagrobne spomenike izvršujemo po dogovoru.
Garancija za vsako naše delo!

ZASLUGA KOMUNISTOV je, četudi nehotena, da je kočevski predel naravno skoraj neomadeževan. Saj so komunistične oblasti imele zaprto celo kočevsko območje zase - zdaj se je rodila misel o naravnem parku. Raztezal se bo na 66.300 hektarih kočevske občine. V njem bodo skušali urediti ravnovesje med gozdarskim, kmetijskim, obrtniškim, industrijskim in turističnim okoljem.

SLOVENSKA škofovska konferenca je izjavila o svoji vlogi v vzgoji mladega rodu. Izkušnje, izročilo in zasluge katoliške Cerkve so za slovenski narod nespornice. Zato Cerkev upravičeno pričakuje, da ji bo kot enakopravnemu sogovorniku omogočeno prevzeti svoj del odgovornosti za slovenski narodni program vzgoje in izobraževanja. Nikakor ne bi bilo prav, da bi v tako pomemben ter za slovensko prihodnost usoden program bila vključena samo omejena skupina ljudi enega nazora in enih pogledov na življenje.

SONČNI VLAK je letos 16. septembra spet peljal skozi Slovenijo. Njegove potnike, še posebno invalide, sta med daljšim postankom na ljubljanski železniški postaji pričakala in v vlaku pozdravila nadškof in metropolit dr. Alojzij Šuštar in direktor Škofijske Karitas Stane Kerin. Dobrodošlico sta popotnikom Sončnega vlaka želela tudi slovenski predsednik Milan Kučan in avstrijska veleposlanica Jutta Stefan-Bastl. Med ostalimi, ki so prišli pozdravit Sončni vlak, je bil tudi ljubljanski župan Jože Strgar in predstavnik slovenskega Rdečega križa Jure Gartner. Vlak, ki sleherno leto napravi veselje številnim invalidom, ki bi drugače ne mogli na pot, se je iz Ljubljane odpeljal dalje proti Puli in Jadranskemu morju.

ZADNJI POPIS nam počasi prinaša razne zanimive statistike iz življenja. Tako smo nedavno brali, da je v času ljudskega štetja bilo poročenih 61 slovenskih petnajstletnikov, med njimi dva že ločena, eden pa vdovec. Petnajstletnic pa je bilo poročenih 53, dve že ločeni, dve pa vdovi.

Isti vir tudi poroča, da je ob popisu imela Slovenija 13 ljudi, ki so dosegli sto let in več, a od teh samo dva moška. Dokaz, da so res žene tiste, ki živijo dalje kot mošje.

PEVSKI ZBORI hočejo ostati zvesti tradiciji. Letos so se že štiriindvajsetič zbrali na **Taboru pevskih zborov** v Šentvidu pri Stični, letos pod geslom "Pojo naj ljudje!" Letos se je zbralo okrog 6000 pevcev, med njimi člani sedmih zamejskih zborov iz Italije, Avstrije, Madžarske in Hrvaške.

BOBER bo ime kolišču, ki so ga letos začeli postavljati pri Črni vasi na ljubljanskem barju. Izpeljavo načrtov je prevzelo Društvo za ekperimentalni turizem. Na kolišču bo spominska soba Janeza Jalna, ki je napisal o koliščarjih zanimivo trilogijo **Bobri**, zbrali pa bodo tudi predmete za zgodovinski in naravoslovni muzej. Gotovo pa bo turiste pritegnila tudi demonstrativna delavnica, v kateri bodo obiskovalci lahko izdelovali drevake, oblikovali glino in izdelovali druga slična dela iz naravnega gradiva. Tudi za gradnjo kolišč samega bodo uporabljali samo les, glino in slamo, kot so delali to tudi graditelji prvotnih kolišč.

V ROGAŠKI SLATINI polnijo mineralno vodo tudi v plastenke. Nova polnilna naprava lahko napolni 10,000 pollitrskih, ali 5,000 poldrugilitrskih plastenk. Namen imajo dopolniti linijo s strojem za avtomatsko paletiziranje. Kasneje pa bi radi začeli sami izdelovati tudi plastenke.

TUDI LETOS so pripravili po dogovoru s slovenskimi škofi **Teden za življenje**, ki traja od 3. do 10. oktobra. Letošnja tema tedna je: Za prijaznejše etično okolje. Dne 2. oktobra pa bo na ljubljanski Teološki fakulteti enodnevni seminar. Letos bo ta teden tudi priprava na mednarodno **LETO DRUŽINE 1994**, ki ga je že razglasila Organizacija združenih narodov. Letošnja tema lepo izpolnjuje namen Leta družin Saj za družine veliko storimo, če poskrbimo za prijaznejše okolje. Kako težko je za starše, ki se trudijo lepo vzgojiti otroke, potem pa v nemoči in z žalostjo ugotavljajo, kako slabo okolje v njih otroci kvarijo sadove domače vzgoje.

ŽELEZARNA RAVNE na Koroškem je znana tudi preko morja. Za Fordove tovarne v ZDA so izdelali stiskalnico z nazivno silo 1,250 ton. Stiskalnica je težka 300 ton in stane poldrugi milijon dolarjev. Železarna je v Ameriko doslej izvozila že štirideset takih strojev. Vse delo temelji na slovenskem znanju, kakor je domač tudi skoraj ves uporabljen material - 88 odstotkov.

PRIMEROV suma vojnih hudodelstev in drugih kršitev mednarodnega humanitarnega in vojnega prava so po desetdnevni vojni 1991 v Sloveniji zabeležili 43. Te primere bodo predstavili komisiji pri OZN, ki proučuje take zločine in kršenja človekovih pravic na ozemlju nekdanje Jugoslavije. V Sloveniji pridejo v poštev predvsem uničevanje lastnine, ravnanje z vojnimi zaporniki in ujetniki, hudodelstva zoper civilno prebivalstvo (v naseljih ali posamič) z zastrahovnimi ukrepi ali mučenjem; dalje zloraba mednarodnih znamenj (znamenja Rdečega križa med vojnimi operacijami. Za enkrat je znanih le 18 storilcev, ki pa so vsi, po odhodu jugoslovanske vojske iz Slovenije, izven slovenskega ozemlja.

MINISTRSTVO ZA ZNANOST podeljuje posebno priznanje, ki se imenuje **Ambasador Republike Slovenije v znanosti**. Letošnje podelitve so že tretje, prejeli pa so priznanje sledeči: znani duhovnik psiholog, akademik dr. Anton Trstenjak, dalje akademik dr. Mirko Kambič, strokovnjak za kancerologijo glave in vrata. Tretji je akademik dr. Vid Pečjak kot eden najuglednejših slovenskih psihologov, četrti pa prof. dr. Vito Turk, z odseka inštituta J. Štefana za biokemijo.

DVANAJSTIČ: STIČNA MLADIH. V soboto 18. septembra se je že dvanajstič zaporedoma zbralo v Stični na letno srečanje polno slovenske mladine. Letos je bilo njih število nad 8000. Pripeljal jih je poseben vlak do Ivančne gorice, do stiškega samostana pa nad sto avtobusov. Povezovalo jih je letošnje geslo: "Da bi imeli življenje in ga imeli v izobilju!" Katoliška mladina želi graditi boljši svet, zedinjeni svet ene same družine, kjer bi vsi živeli v miru in sožitju ter pomoči drug drugemu. Med mladimi je bilo pet slovenskih škofov, stiški opat ter papeški nuncij Luigi Celata. Mladim sta pričevala o veselju deliti z drugimi ter živeti res krščansko življenje alpinist Viki Grošelj ter priljubljen prekmurski pevec Vlado Kreslin. Mladi so slišali izpoved: Razširjajte svoja duhovna obzorja, kar je dobrega, sprejemajte, naj

SLOVENIAN FUNERAL SERVICE

Funerals of Distinction

A.F.D.A.

Tel: 724 5408

17 Railway Parade Fairfield 2163

Fax: 728 2253

Sydneyskim Slovincem v času žalovanja 24 ur dnevno na uslugo: v velikem Sydneyu, na deželi, v Canberri A.C.T., kakor tudi pri meddržavnih ali prekomorskih prevozih pokojnih.

Spomin, ki opominja

19. mladinski koncert "Reminiscing" Sydney, 25. Sept. 93.

Leto za letom se srečujemo na mladinskih koncertih, ki jih prirejajo od leta 1975 naprej Slovenska verska in kulturna središča v Avstraliji. Letošnji je bil v Sydneyu. Pot do tja je dolga; vsaj za tiste iz Adelaide, Geelonga in Melbournea. V spominu se človek nehote ozira nazaj v preteklost in se nejasno spominja prejšnjih koncertov...

Prav spraševanje: kako se je vse skupaj začelo, je morda navedlo mlade iz Merrylandsa, da so dali letošnjemu koncertu naslov **Spomin, ki opominja - Reminiscing**.

Mesto Sydney je še praznovalo imenovanje za gostitelja olimpijskih iger leta 2000, ko smo se v soboto zvečer, 25. septembra, zbrali v dvorani verskega središča pri Sv. Rafaelu. Mladinska skupina SYP, ki je vodila vse priprave in koncert sam, je dala letošnjemu koncertu poseben izraz. Po uvodnem pozdravu napovedovalke **Judite Bavčar**, se je pred nami zvrstilo vseh osemnajst prejšnjih koncertov. **Henry Stariha** in **Robert Pečovnik** sta v video tehniki združila video in fotografske posnetke v zaključeno celoto. To je bil pogled nazaj na prehojeno pot, ki kaže, kaj vse so v teh letih napravili mladi, hkrati pa mlade spodbuja, naj še naprej sledijo začrtani poti.

Zvoki slovenske in avstralske himne so v nas zbudili zavest, da ne nastopamo več kot neznana dežela, ampak da imamo zdaj svojo državo, svojo himno, svoj zastavo in pred vsem tem svoj jezik.

Sam koncert je odprla **Christina Kure** iz Geelonga in zaigrala na klavir Haydnov Allegro in Gavotto Domenka Zipolija.

Na koncertu se je letos predstavilo kar pet plesnih skupin. V prvi, z imenom **Mali Prešeren** iz Sydneya so zaplesali: **Andre Elbaghd**, **Riannon Šernek**, **Tommy Slobodnik**, **Natasha Elbaghd**, **Katy Cerovec**, **Tinek Slobodnik**, **Shelley Šernek**, **Leon Mramor**, **Chantel Saule** in **Rebecca Keen**. Ta skupina, ki jo vodi **Ivana Slobodnik**, je zaplesala dva plesa z naslovom **Otroci plešejo in Dopaši**, ki ju je priredila voditeljica sama.

Urška Cestnik iz Melbournea pa je prva nastopila s pevsko točko. Izbrala si je narodno zabavno pesem **Moja dežele**, ki jo prepeva Ansambel **Borisa Kovačiča**. Na klaviaturi jo je

spremljal **Lenti Lenko**.

Zatem je prišla na oder skupina fantov in si zraven prepevala narodno **Fantje** po polj gredo. Niso še odpeli, ko so se jim pridružila še dekleta. Tako je začela svoj nastop plesna skupina **Lipov cvet** iz verskega središča v Kew, ki je z novim imenom tudi pod novim vodstvom. Vodi jo **Viki Mrak**. Predstavili so nam venček narodnih plesov. V skupini plešejo: **Anne Birsa**, **Robert Cerne**, **David Hvalica**, **Tony Lenko**, **David Muršec**, **Barbara Brožič**, **Tanya Grilj**, **Evelyn Kojc**, **Belinda Marn**, **Phillip Pintar**, **Richard Butkeraitis**, **Simon Grilj**, **Tania Kutin**, **Eric Mrak** in **Barbara Smrdel**.

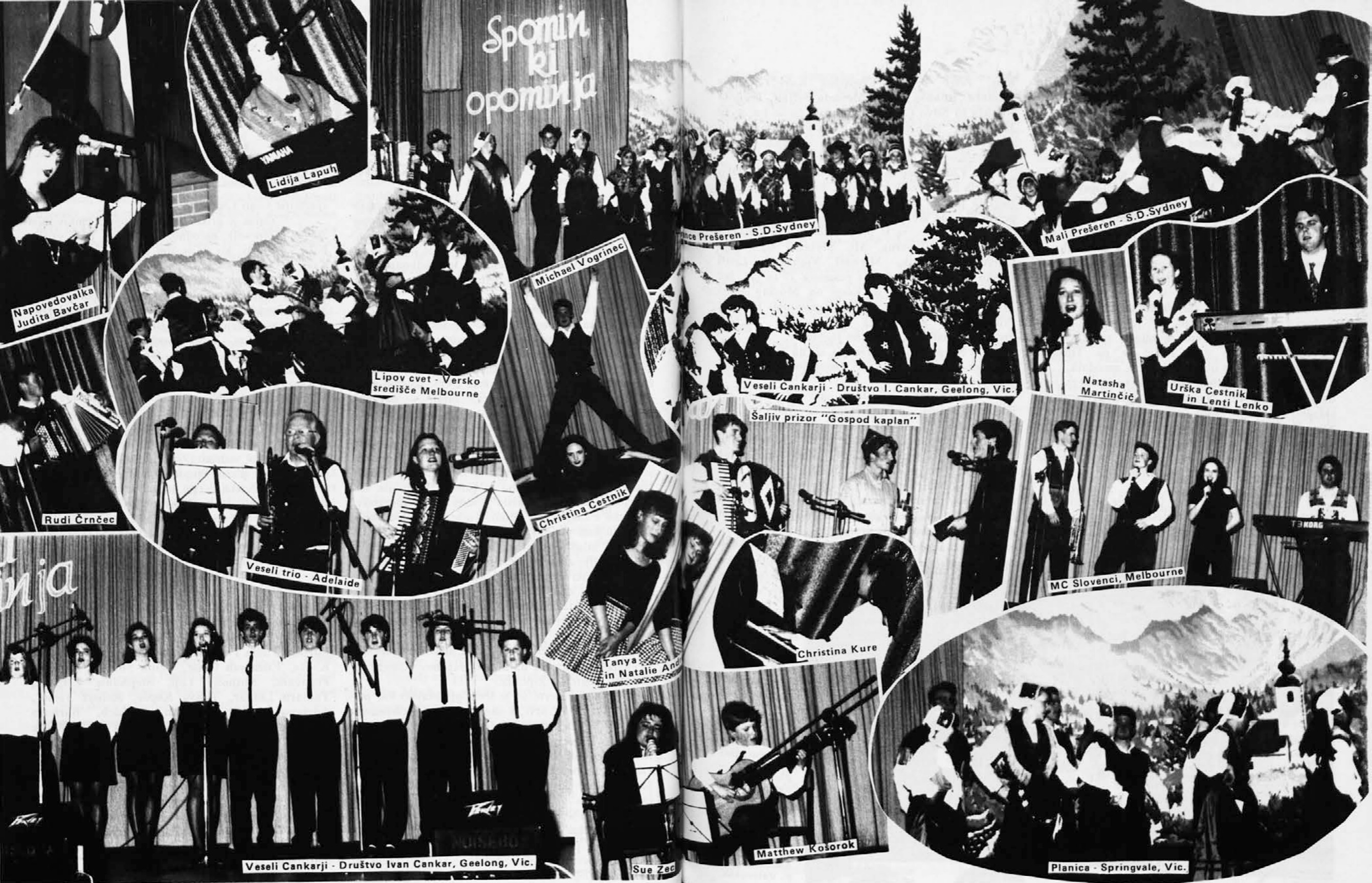
Kot že vrsto let, je tudi tokrat **Rudi Črnčec** iz Sydneya raztegnil svojo harmoniko in zaigral dve skladbi: **Ubermut Dorisa Sprengerja** in **Spomladansko vedrino Zorana Lupinca**. Spremljal pa je tudi obe plesni skupini iz Sydneya.

Iz Adelaide je letos nastopila glasbena skupina **Veseli trio**. **Tanya**, **Joseph** in **Viktor Kontestabo** - oče s hčerko in sinom. Zaigrali in zapeli so kar štiri pesmi: **Slakovi Še enkrat** in **Pisemce ter Avsenikovi Vrh planin** in **Večer na Robleku**.

In že je bila na vrsti druga plesna skupina iz Sydneya. Ti so si naredili ime **France Prešeren**. Vodi jo **Lolita Žizek**. Venčku plesov, ki so jih predstavili, so dali naslov **Veseli smo mi**. Skupino sestavljajo: **David Erzetič**, **Veronica Lah**, **Robbie Lorber**, **Paula Pogačnik**, **Joseph Cerovec**, **Natalie Kopše**, **Elizabeth Colig**, **Tania Smrdel**, **Vanessa Pogačnik**, **Anthony Lah**, **Stephanie Cerovec**, **Tamara Letnar**, **Tanya Kopše**, **Robert Fisher**, **Adriana Kustec**, **Adrian Vuchich**, **Barbara Petrič**, **Majda Zdolšek**, **Diana Horvat** in **Renee Letnar**.

Po krajšem odmoru sta nastopili sestre **Tanya** in **Natalie Andrejaš** iz Sydneya. Na klavir sta štiriročno zaigrali dobro znano melodijo **Can Cana**.

Plesna skupina Slovenskega društva Planica iz Melbournea je v venček gorenjskih plesov vpletla **Marijino pesem Je angel Gospodov**. Z umirjenimi gibi so ji dali ritmično podobo. Skupino vodi **Meta Lenarčič**, plešejo pa: **Suzana Peklar**,

Lidija Lapuh

Spomin
ki
opominja

Napovedovalka
Judita Bavčar

Lipov cvet - Versko
središče Melbourne

Michael Vogrinec

Planica Prešeren - S.D.Sydney

Mali Prešeren - S.D.Sydney

Veseli Cankarji - Društvo I. Cankar, Geelong, Vic.

Natasha
Martinčič

Urška Cestnik
in Lenti Lenko

Rudi Črnec

Veseli trio - Adelaide

Christina Cestnik

Šaljiv prizor "Gospod kaplan"

MC Slovenci, Melbourne

Veseli Cankarji - Društvo Ivan Cankar, Geelong, Vic.

Tanya
in Natalie And

Christina Kure

Sue Zec

Matthew Košorok

Planica - Springvale, Vic.

Joey Lesjak, Lidia Pavel, Robert Pošič, Anita Pošič, Robert Pintar, Christine Cestnik, Irmu Kos, Michael Vogrinec, Wendy Cestnik in Janez Mesarič.

Mladinski zbor **Veseli Cankarji** iz Geelonga je lansko leto prvič nastopil na mladinskem koncertu. V zboru, ki ga vodi **Nataša Martinčič**, pejo: **Ana Ramuta, Johnny Plut, Peter Peršič, Christina Kure, Natalie Ramuta, Robbie Gajic, Melinda Seljak, Belinda Ritonja, Denis Ramuta in Silvo Crtalič**. Zapeli so te pesmi: *Mati, Slovenija moja in Venček narodnih*.

S humorističnim prizorom *Gospod kaplan* so nastopili **Simon Grilj, David Hvalica in Erik Mrak** iz Melbourn.

Lenti Lenko iz Melbourn je tudi v Sydneyu že dobro poznan, saj je nastopil že na številnih koncertih. Tokrat je zaigral na klaviaturo slovensko narodno *Moj fantič* je na Tirolsko vandrav, temu pa je dodal še *Venček narodnih*.

Mladi **Matthew Košorok** iz Sydneya igra na klasično kitaro. Najprej je zaigral *Avsenikovo skladbo Slovenija*. Nato se mu je pridružila pevkica **Sue Zec**. Skupaj sta predstavila pesem *Erica Claptona Tears in Heaven*. Pri zadnji pesmi se je Matthewu pridružil še **Jan Sarnovski** in skupaj sta zaigrala *Carullijev duet* za kitaro z naslovom *Moderato*.

Veseli Cankarji iz Geelonga so prišli še enkrat na oder. Tokrat kot plesna skupina. Spet so nastopili: **Nataša Martinčič, Ana Ramuta, Johnny**

Plut, Peter Persič, Christina Kure, Natalie Ramuta, Robbie Gajic, Melinda Seljak, Belinda Ritonja in Silvo Crtalič, pridružila pa se jim je še **Julie Kure**. Tako smo videli še en *Venček narodnih plesov*. Kljub kar petim plesnim skupinam je bil izbor plesov tak, da se niso ponavljali.

Lidija Lapuh iz Melbourn je prav tako nastopala že na večih koncertih. Tokrat je zapela in zaigrala pesem *Pod staro lipo ansambla Prerod* in pesem *Simone Weiss Naj živi ljubezen*.

Za konec se je predstavila še ena glasbena skupina iz Melbourn. **MC Slovenci** sestavljajo **Christina Cestnik, Michael Vogrinec, Lenti Lenko in Joey Lesjak**. Za pesmima *Ti in jaz, jaz in ti Helene Blagne* in *Keep on Moving Boba Marley*, je prišel na vrsto še *Agropopov Franček Priromanček*, ki sta ga **Christina in Michael** predstavila tudi z akrobatskim plesom.

Na povabilo p. Davida so na koncu prišli na oder predstavniki vseh nastopajočih in dobili diplome.

V nedeljo dopoldne smo se zbrali pri mladinski maši, po njej pa se poslovili od Merrylandsa in kmalu nato tudi od Sydneya. Mladina je tokrat poskrbela za to, da smo se srečali z vsemi skupnostmi v Sydneyu. Tako smo se na predvečer koncerta srečali na društvu *Triglav*, nato smo se srečevali v verskem središču v Merrylandsu, za konec pa smo obiskali še *Slovensko društvo Sydney*. Kot gostje se prisrčno zahvaljujemo vsem gostiteljem in nasvidenje drugo leto.

P. TONE

Ob podelitvi diplom nastopajočim na koncertu. Letos jih je delil p. David, ki je v Sydneyu nadomeščal p. Valerijana.

SV. RAFAEL SYDNEY

DOPUST v domovini je za menoj. Prav na god svetih nadangelov Mihaela, Gabrijela in Rafaela zjutraj sem pristal na sydneyskem mednarodnem letališču. Pričakali so me p. David in sestri Hilarija ter Francka. Pri večerni maši sem se Bogu zahvalil za vsa prelepa doživetja. Med ta spada najprej srečanje z mamo. Telesno je kljub starosti še kar pri moči ter je čez dan večinoma na stolu ob štedilniku, ker ni rada sama v sobi, pač pa v središču dogajanja v kuhinji. Večkrat želi pomagati pri gospodinjstvu. Moje sestre in njih družine zgleđno skrbijo zanjo. Slovo od mame je bilo težko. Bog vedi, za kako dolgo bo?!

Drugo izredno doživetje je bila poroka nečakinje Anjolke v soboto 14. avgusta v cerkvi sv. Frančiška v Šiški. Nevesto sem krstil leta 1961, ko sem bil prvič po vojni doma na obisku še iz Amerike. Že v začetku leta me je prosila, če bi opravil zanjo in ženina Slavka poroko z mašo. Najprej je izgledalo, da ne bom mogel biti doma za to priliko. Pa se je pater David ponudil, da bi pred odhodom v ZDA mene nadomestil v Sydneyu. Za to se mu na tem mestu iskreno zahvaljujem. Pa tudi p. Atanaziju, župniku v Joletu, Illinois, ki je moral nekoliko delj časa čakati na novega kaplana. Prve dni oktobra, prav na dan sv. Frančiška, bo p. David poletel iz Sydneya proti Chicagu, od tam pa na omenjeno službeno mesto. Želimo mu srečno pot in obilo uspehov med ameriškimi Slovenci.

P. TOMAŽ - novoimenovani vodja našega sydneyskega verskega središča sv. Rafaela, mi je pred odhodom iz Ljubljane izročil lepe pozdrave za vse rojake, ki jih bo srečal - kakor upa - ob svojem prihodu v Avstralijo ob koncu novembra. Sedaj čaka na vizo, ki naj bi jo prejel v nekaj tednih. Med čakanjem pa je kar precej zaposlen z mašami, spovedovanjem in veroukom pri frančiškanski cerkvi nad Tromostovjem. Tja se vozi vsak dan iz Viča - njegovo dosedanje službeno mesto. Pater je voljan z vsemi močmi poprijeti dušnopastirsko delo med nami. Skušali mu bomo to olajšati z lepim sodelovanjem, saj bo zanj vse novo, četudi mu ne manjka izkušenj. Vsa leta od mašniškega posvečenja je bil v dušnem pastirstvu in tudi predstojnik redovne skupnosti. Že zdaj mu kličemo: **Dobrodošel med nami!** Spomnimo se ga v molitvi za srečno pot in za obilico božjega blagoslova na tukajšnjem službenem mestu!

PRAZNOVANJE 20-letnice naše cerkve sv. Rafaela je na sporedu v nedeljo 10. oktobra, ko Misli najbrž še ne boste prejeli. To nedeljo bo med nami slovenski provincial p. Polikarp. Naš župnijski svet z delovnimi skupinami in mladinsko

*Fr. Valerian Jenko, O. F. M.,
St. Raphael Slovene Mission,
313 Merrylands Rd., Merrylands, N.S.W. 2160
(P. O. Box 280, Merrylands, N. S. W., 2160)
Tel.: (02) 637 7147 Fax: (02) 682 7692*

*Slovenske sestre - frančiškanke Brezmadežne
St. Raphael Convent,
311 Merrylands Rd., Merrylands, N.S.W., 2160
Telefon: (02) 682 5478*

organizacijo je pripravil to praznovanje, o katerem bom poročal prihodnjic. Naj tu omenim, da je bila obletnica sicer že v januarju. Ker pa počitniški mesec ni primeren za praznovanje, smo ga prestavili na oktober. Novo cerkev nam je 14. januarja 1973 blagoslovil škof dr. Stanislav Lenič, zdaj že pokojni, dočim središče s staro cerkvijo obstaja že od 31. decembra 1969, ko je bila prvotna cerkvena blagoslovljena in izročena v službo božjo. Na novo leto 1970 je bila v njej prvič opravljena sveta daritev. Za vse naše rojake, graditelje, dobrotnike in prijatelje bo bo praznovanju opravljena sveta maša, pri kateri bo glavni mašnik pater provincial Polikarp.

Ob isti priliki bomo praznovali tudi zakonske obletnice tistih, ki so se prijavili. Po sveti maši bomo zapeli Zahvalno pesem, kot se spodobi za obletnico cerkve kakor tudi za obletnice zakonske zvestobe letošnjih stavlencev.

MOLITVENA SKUPINA ob četrtkih je potrebna nenehne spodbude, da ne omagamo. Naša skupnost sv. Rafaela bo tako močna in uspešna, kolikor bo predana molitvi. Imamo razne delovne odbore in skupine, ki sestavljajo našo skupnost in so znamenje naše življenjskosti. Vendar pa moramo paziti, da ne postanemo zgolj aktivisti brez duha - tisti, ki poudarjajo samo delo, molitev pa prepuščajo nekaterim posameznikom. Sveti Frančišek je naročal bratom, naj pridno delajo, vendar tako, da ne ugasnejo duha molitve. Če je nekdo tako zaposlen, da nima časa za zasebno in ne za skupno molitev, potem je preveč zaposlen in po besedah svetega Pavla tisti, ki "maha v prazno po zraku". Če je Jezus, ki je bil Bog in človek, čutil potrebo po molitvi ter je marsikatero noč prečul in molil, poleg tega pa še preživel trideset let skrito v Nazaretu, kjer je bila prav gotovo molitev ena

najvažnejših družinskih opravil - kako naj bi mi, ubogi zlomljivi zemljani, shajali brez molitve?!

CANBERRA pride spet na vrsto za slovensko mašo na nedeljo 17. oktobra in 21. novembra, tokrat že po novem poletnem urniku: **ob sedmih zvečer**. Tako bo v poletnih mesecih - torej na božič (v soboto 25. decembra), na novo leto (v soboto 1. januarja), v nedeljo 16. januarja in 20. februarja 1994. Kraj je vedno isti: cerkev sv. Petra in Pavla, Wisdom Street, Garran, ACT. Vabljeni ste, da pridete vsaj dvajset minut pred pričetkom bogoslužja na pevsko vajo. Povabite k maši še druge rojake, ki ne bodo brali tega obvestila. Naj vas ne bo sram, da ste katoličani in da hodite redno vsaki mesec k slovenski maši!

NEWCASTLE ima slovensko službo božjo v nedeljo 31. oktobra v cerkvi Srca Jezusovega, Hunter Street, Hamilton. Čas je: ob šestih zvečer. Pred mašo je vsakokrat tudi prilika za slovensko spoved, po maši pa je srečanje v dvorani.

ZLATA OBALA bo imela obisk duhovnika in sveto mašo v soboto 20. novembra ob pol osmih zvečer. Lepo je, če se obvestite med seboj in povabite rojake, ki še ne vedo za naše maše in za cerkev na Fairway Drive, Merimac.

BRISBANE ima slovensko mašo naslednji dan, na nedeljo 21. novembra, ob 11.30. Upam, da se boste odzvali povabilu vašega pevovodje Stanka Sivca ter prišli na pevsko vajo pred omenjenim mašnim datumom. - Isti dan popoldne ob tretji uri bomo imeli na slovenskem gričku v Cornubiji pri kapelici službo božje besede in molitve za pokojne rojake Queenslanda. Če kdo ne ve, kje je zemljišče slovenskega kluba Planinka, je tu naslov: 146 Redland Bay Road, Cornubia, Qld. Kdor že dolgo ni bil na slovenskem gričku, bo ob obisku veselo iznenaden nad napredkom in izboljšanjem.

WOLLONGONG - FIGTREE ima cerkveno

praznovanje zavetnikov cerkvice Vseh svetih v nedeljo 7. novembra ob peti uri popoldne. Zunanje praznovanje z raznimi družabnimi in športnimi prireditvami pa bo dva tedna pozneje, na nedeljo 21. novembra. Klubski odbor bo poskrbel za pravočasno objavo sporeda teh prireditev.

Letos je deseta obletnica, kar je bil kupljen celotni objekt v Figtree: dvorana, cerkev in stanovanjska hiša. Zasluga za to pridobitev gre takratnemu predsedniku Ivanu Rudolfu, odbornikom in članom, podpornikom in rojakom, ki so pri tem sodelovali in še sodelujejo. - Bog daj, da bi praznovali še veliko obletnic - dvajseto, srebrno petindvajseto, zlato petdeseto in še nadalje! Od vas, dragi rojaki Wollongonga, je odvisno, kako dolgo se bomo še zbirali v cerkvi pri slovenski maši, v klubu pa pri družabnih prireditvah.

SVETA MAŠA NA POKOPALIŠČU bo letos v nedeljo 7. novembra ob deseti uri dopoldne. Letos je na vrsti novi del naših grobov. Upam, da bo do takrat že postavljen križ, da ga bomo ob priliki te svete maše blagoslovili.

Na nedeljo z mašo na grobovih bo pri Sv. Rafaelu v Merrylandsu maša samo ob osmi uri zjutraj.

Bog plačaj dobrotnikom, ki so prispevali za postavitev pokopališkega križa in Mejačeve kapelice. Priporočamo se še nadaljnim darovalcem v ta namen, predvsem svojcem tam pokopanih rojakov.

PRAŽNIK VSEH SVETNIKOV (1. nov) bo letos v ponedeljek. Ker je na predvečer praznika nedelja, praznična obveznost sv. maše ne veže vernikov. V Merrylandsu bo praznična maša zvečer ob sedmi uri.

Naslednji dan, v torek, pa je spomin naših rajnih. Zjutraj ob sedmi uri bosta dve sveti maši ena za drugo, zvečer ob sedmih pa tretja. Naj opomnim, da je ves mesec november posvečen molitvi in spominu za rajne.

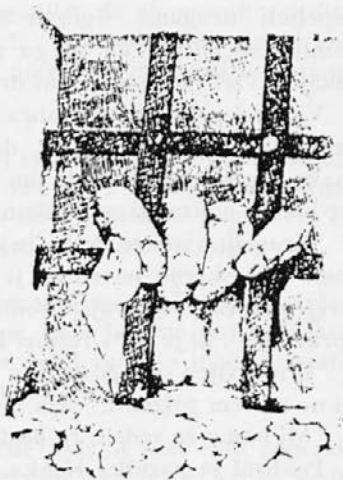
P. VALERIJAN

Sydneyski rojaki Misijona sv. Rafaela so ob blagoslovitvi cerkve v Melbournu poklonili svetišču sv. Cirila in Metoda krasen kelih, ki ga je prinesel v Avstralijo škof Jenko, ga posvetil in prvi uporabljal ob blagoslovitvi cerkve. Načrt za kelih je naredil ljubljanski arhitekt Janez Žan, izdelal pa ga je pasar Žmuc. V ročaju keliha so štiri opali iz Južne Avstralije, ki jih je daroval Viktor Luksič iz Sydneya, zbrusil pa draguljar Rangus v Kranju. Na podstavku ima kelih štiri kamne štirih slovenskih Marijinih svetišč: Brezij, Gospe Svete, Svete Gore in Svetih Višarj.

Sydneyski rojaki so poklonili svetišču sv. Cirila in Metoda tudi mašni plašč, ki je bil izgotovljen v Šentvidu nad Ljubljano. Tudi tega je prinesel škof Jenko in prvi maševal v njem ob blagoslovitvi.

MOJE CELICE

LEZI - DIŽ' SE!

OD časa do časa so delali tudi akrobacije z nami. Vedno bolj sem spoznaval, da smo brezpravni. Pazniki so imeli proste roke.

Nekega dne se je nekdo izmed nas nekaj "pregrešil". Menda ni dovolj hitro skočil v vrsto, ko je paznik odprl vrata, ali pa se je ozrl proti vratom. Morda je paznik mislil, da ga hoče napasti. Zarjul je nad nami. Nato je poklical še enega paznika, morda za pričo, ali pa se je hotel pred njim pobahati.

"Vas bom že jaz naučil," je rekel. "Vsi na tla! Lezi! Diž' se!"

Vrgli smo se na tla in se pobirali, kot je paznik kričal in ukazoval. Padali smo kot snopi. Začeli smo sopihati. Vse nas je bolelo. Morda nas je hotel razgibati za vse mesece, ko nismo šli na sprehod. Paznik je vztrajal: "Lezi! diž' se!" Niti slovenskega ukaza ni znal.

Turk je stopil k zidu. Roke je spustil kot mrtve ob životu in se ozrl proti pazniku.

"Tovariš paznik, prosim za raport. Jaz sem bolan. Tega ne bom delal!" je rekel.

"Kakšen tovariš!" je zavpil paznik. "Ali sem jaz vaš tovariš? Tam notri imate svoje tovariše! Za vas sem gospod paznik! Obrnite se proti oknu!"

Turk se je okrenil. Paznik pa nas je še mučil. Končno se je naveličal. Vsi zasopli smo obstali. Zaloputnil je z vrati. Zunaj smo slišali krohot.

"Gospod paznik!" je ponovil Turk. "Prekleti socializem!"

Res je to, da smo morali do leta 1955 nazivati vse uslužbence z "gospod"; gospod paznik, gospod upravnik, gospod pomočnik, gospod nadzornik itd. Šele leta 1955 so nam slovesno sporočili, da jih lahko kličemo "tovariš". Morda je tudi to spadalo k "ruskemu sistemu".

V začetku septembra so poklicali C. in ga brez prtljage

NAŠE NABIRKE

BERNARDOVEMU
TISKOVNEMU SKLADU
ZA NAŠE "MISLI":

\$70.— Silvo Tomšič; \$40.— Helena Leber, Franc Kravos, Slavko Tomšič; \$19.— Jožef Tomažič; \$10.— Angela Čampelj, Irena Renko, Katarina Horvat, Ana Peklar, Anton Tomšič, Ivanka Študent; \$5.— Zofija Valentinčič; \$4.— Stanko Ogulin; \$3.— Jože Horvat; \$2.— Štefan Trstenjak.

ZA MISIJONE IN NAŠE
POSINOVLJENE MISIJONARJE:
\$50.— Julijana Šajn (za afriške misijone); \$10.— druž. Jože Gosak (za najbolj potrebne).

ZA MATER TEREZIJO
IN NJENE LAČNE SIROTE:
\$50.— Julijana Šajn.

DOBROTNIKOM
BOG STOTERO POVRNI!

OSAMLJENA MATI

Ceste so vroče,
njive dišijo,
v ajdove cvete
čebele letijo.

Potok zapel je,
veter ga boža,
lastovka v loku
domek obkroža.

Poleg stogovi,
stari mejniki,
v hiši prostorni
znanci — svetniki.

Križani v kotu,
molek nad vrati,
miza, dva stola —
osamljena mati.

Marjan Jakopič

**SPOROČILO
VELEPOSLANIŠTVA RS
O DVOJNEM DRŽAVLJANSTVU**

Več predstavnikov slovenskih organizacij in posameznikov nam je poslalo vprašanje v zvezi z novo zakonodajo o dvojnem državljanstvu. V ta namen smo zaprosili Ministrstvo RS za zunanje zadeve za obrazložitev, ki jo tu podajamo v celoti:

"Trenutno je v obravnavi v slovenskem parlamentu osnutek Zakona o preprečevanju dvojnega državljanstva. Namen omenjenega Zakona je, da se tisti državljani Slovenije, ki so slovensko državljanstvo pridobili z naturalizacijo in se svojemu prvotnemu državljanstvu niso odrekli, opredelijo za eno od državljanstev. Preprečevanje dvojnega državljanstva naj ne bi veljalo za tiste državljane Slovenije, ki so državljanstvo pridobili po rodu. To velja še posebno za vse naše izseljence.

Ker je Zakon šele v fazi osnutka, ni možno dati več podatkov o načinu reševanja dvojnega državljanstva. Odločitev o tem bo sprejel slovenski parlament v naslednjih mesecih."

Na podlagi zgoraj povedanega je razvidno, da osnutek Zakona o preprečevanju dvojnega državljanstva ne predvideva izgube slovenskega državljanstva Slovencem, ki živijo v Avstraliji in ki imajo dvojno državljanstvo. V ogromni večini primerov so Slovenci v Avstraliji pridobili slovensko državljanstvo po rodu, kar pomeni, da so državljani Slovenije od rojstva naprej in da njihova pravica do državljanstva nikoli ne usahne.

ALJAŽ GOSNAR
(Št. D 383/93) - odpravnik poslov
Canberra, 30.9.93

odpeljali drugam. Ugibali smo. Nekateri so trdili, da je pomiloščen, drugi da so ga usmrtili. Čudno se nam je zdelo, zakaj ni vzel vseh stvari kot drugi.

V drugi polovici septembra so prišli po mene. Peljali so me na zaslišanje. Zdelo se mi je, da se bo vse znova začelo. Skoraj enaka vprašanja. Najbolj jim je bil pri srcu Vatikan. Po sili so me hoteli napraviti za vatikanskega tajnega agenta.

"Kragelj, vi veste, kako je z vami. V naših rokah ste. Če nam boste vse iskreno povedali, je še možnost za pomilostitev. Sami torej odločate o svoji usodi," me je prepričeval "pomočnik upravnika", ki je bil v resnici komisar, udbovec.

"Pripravljen sem govoriti o vsem, kar je res. Izmišljenih stvari pa ne morem priznati," sem mu odgovoril.

"Mi bomo že vedeli, če boste resnico govorili," je dodal.

Poklical je paznika Kenka, da me je odpeljal v drugo celico. Nisem se vrnil v "smrtno celico".

"CINKAR"

C. so odpeljali v samico, da je napisal poročilo o naših pogovorih v smrtni celici. Pripravili so ga, kako mora izpeljati iz mene vse, kar so želeli.

Obstal sem, ko je paznik odprl vrata celice blizu dežurne sobe. Pred sabo sem zagledal P.C., ki je stegnil vrat in me debelo pogledal, kot bi me še nikoli ne videl. Dobro je skrival svoje namene in nalogo, ki mu je bila dana. Hlinil je pobožnost, da bi vzbudil večje zaupanje. Veliko je pripovedoval o sebi. Trdil je, da so tudi njega z drugimi domobranci vrgli v jamo na Kočevskem. Od tam se je rešil in zbežal čez mejo. Potem se je vrnil in živel kot skrivač. Ujeli so ga in obsodili na smrt. Pozneje so odkrili še druge stvari in ga ponovno postavili na zatožno klop. Želel je živeti, zato je stopil v službo "cinkarja". Tako smo imenovali tiste, ki so jih nastavljali po celicah, da so poročali o vsem, kaj se godi ali govori med jetniki. Redki so bili tako pošteni, da so opozarjali zapornike, naj pazijo, kaj govorijo. Zgodilo pa se je, da sta bila dva "cinkarja" v isti sobi, kjer je bilo več jetnikov. Drug za drugega nista vedela. Tako so včasih nekateri zašli v protislovje. Poročila se niso ujemale.

Sam sem bil v teh skupnih zaporih še zelenec. Niti slutil nisem, kaj se dogaja. Tudi v C. sem gledal poštenega fanta. Morda sem bil v začetku tudi nepreviden v besedah. Nekatero stvar je razumel po svoje. Kar je zvedel, je sporočil naprej. To sem kmalu občutil na lastni koži. Pozneje pa so jetniki sami opozarjali mlajše, naj pazijo, naj C. ne zaupajo. Nekoč je bilo slišati celo "telefoniranje" iz spodnjega nadstropja. "Telefonist" je sporočil: C. je cinkar!

Takih je bilo veliko. Nekateri so znali spretno prikrivati svoje poslanstvo, drugi pa so se nerodno izdali. Kdor je le malo poznal psihologijo arestanta, jih je kmalu izvohal. Nekateri so namenoma govorili pred njimi o stvareh, ki naj pridejo na ušesa upravnika ali Udbe.

"Cinkarji" so upali, da bodo zlezli po hrbtih drugih čimprej

na svobodo. Velikokrat pa se je zgodilo, da so morali vsa leta obsedeti, čeprav so jim obljubljali, da bodo prej izpuščeni. Opravičevali so se jim, češ da so tu notri bolj potrebni in koristni kot na svobodi.

S C. sem preživel mesec dni v tej celici. Bila je mrzla. Gledala je na Miklošičevo cesto. Ker je bila prav v kotu, ni nikdar pokukalo sonce vanjo. Zato je bilo dovolj časa za pogovore. Po desetih dneh so C. zaslišali. Trdil je, da pogrevajo stare reči. V resnici je bilo vse sveže.

Dne 25. oktobra 1949 so poklicali tudi mene. Isti zasliševalec. Štef je bilo njegovo partizansko ime. Imel je črne polizane lase. Hodil je s stopali navznoter. Roke je držal vedno v hlačnih žepih.

"Kako se počutite, Kragelj?" je vprašal.

"Zebe," sem mu odgovoril.

"Sami ste krivi! Zakaj ne govorite? Mi bi vam radi pomgali, toda prej moramo skupno razčistiti razne zadeve. Vi veliko veste. V Gorici poznate razne ljudi. Z njimi ste imeli ilegalne stike. Poročali ste jim. Vse to dobro vemo. Zanima nas le to, kakšna so bila ta poročila in kolikokrat se je to zgodilo. Dobro vemo, da ste imeli stike s škofijo, z Margottijem. Ti so naši sovražniki."

"S škofijo nisem imel nobenih stikov, ker po priključitvi nismo več spadali pod Staro Gorico," sem mu oporekal.

"Saj ni treba, da ste imeli direktne stike s škofijo! V Gorici so razni ljudje, ki so s škofijo povezani. Saj poznate Močnika, Mazoro, Pontarja in druge! Ali tako hitro pozabite na svoje prijatelje?"

"Z njimi nisem imel nobenih stikov!" sem odločno zanikal.

Posvetilo se mi je. Spomnil sem se, da mi je C. nastavljal vprašanja o Gorici in podobno. Vse je bilo naročeno. Bog ve, kaj jim je zblebetal.

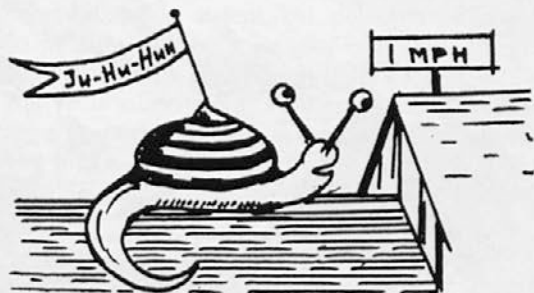
"Čudno, da ste tako hitro pozabili! Se boste že spomnili! Nam se nič ne mudi."

Štef je poklical Kenka. Bila je že tema. Odpeljal me je v dežurno sobo. Tam me je vsega pretipal, mi obrnil žepe in zelo grobo ravnal z mano. Slutil sem, da se bliža nova preizkušnja. K C. se nisem vrnil.

/Nadaljevanje sledi/

Morsko letovišče Portorož

Poprek sem plezal in navzdolž.
Ne, bila ni na uro milja . . .
Pa vendar prišel sem do cilja:
na moč obrekovani POLŽ.

V novembrskih Mislih 1968 se je še zadnjikrat pojavil polž, a tokrat že na vrhu cerkvene strehe

NEKAJ ZANIMIVIH PODATKOV OB SREBRNEM JUBILEJU:

V petindvajsetih letih obstoja melbournske cerkve svetih bratov Cirila in Metoda

- je bilo razdeljenih okrog 300.000 obhajil.
 - spovedi nismo šteli, a njih število gre v tisoče.
 - krstov je bilo 1405, poleg petih sprejemov odraslih med člane Cerkve.
 - prvih obhajil smo naštel 86.
 - zakrament svete birme je prejelo 384 vernikov.
 - zakonsko zvestobo je obljubilo 615 parov.
 - pogrebov se je vrstilo iz slovenske cerkve 286 in prav tolikokrat so pokojnim v slovo zapeli zvonovi.
- /Seveda to niso vsi slovenski krsti, poroke in pogrebi, ker se po želji poslužujemo tudi drugih cerkva./*

SVETA DRUŽINA ADELAIDE

Fr. Janez Tretjak, O. F. M.,
Holy Family Slovene Mission,
51 Young Ave, W. Hindmarsh, S. A., 5007
(P. O. Box 479, Welland, S. A., 5007)
Tel.: (8) 346 9674 – Fax: (8) 346 3487

NA zadnjo nedeljo v septembru smo priredili po maši B.B.Q., ki je bil namenjen za kritje stroškov pri našem verskem središču. Čeprav je naša skupnost majhna, je vendar vedno darežljiva - skoraj vedno isti ljudje, na katere pa se lahko naslanjam in dobivam njihovo oporo. Rad bi se vsem tem požrtvovalnim članom naše skupnosti prav iz srca zahvalil za zvestobo in pomoč. Bog vam povrne!

Dne 10. oktobra smo imeli malo slovesnost: prvič se je srečala z Jezusom pri obhajilu **Monika Cronin**, pravnukinja pokojne gospe Kriste Golob, ki je dolga leta gospodinjala na našem adelaidskem misijonu. Njena vnukinja Marija Helga rojena Mautner je obljubila svoji stari mami, da bo hčerka prejela zakrament svetega obhajila v slovenski cerkvi, katero je gospa Golobova tako ljubila in se zanjo žrtvovala. Helga je zdaj spolnila svojo obljubo.

Ta slovesnost prvega obhajila je bila za našo skupnost potrditev v veri in zvestobi slovenski cerkvi. Mlada družina Filipa in Helge s hčerkama je res zgled vsaki družini: ob večerih se redno zbere k molitvi rožnega venca in tudi sodelovanje v cerkvi ji ni tuje. Korenine seveda segajo nazaj v Helgino mladost, ko sta Franci in Krista Mautner vzgajala hčerko z zgledom in globoko vero. Mautnerjeva družina je vedno dajala zgled spoštovanja do duhovnika in Cerkve. Res so bile marsikdaj tudi črne pike, vendar so Mautnerjevi v duhovniku, pač grešnemu človeku kakor so drugi ljudje, videli vselej tudi duhovnika kot božjega poslanca.

Slovesnost prvega obhajila je bila še toliko bolj doživeta, ker se je družina Cronin nanjo res pripravljala kot na velik družinski duhovni dogodek. Tudi to sodelovanje in priprave naj služijo za zgled vsem našim staršem, ki želijo, da njih otroci prejmejo prvo sveto obhajilo. Veliko staršev jemlje vse bolj površno. Že to, da pridejo k maši le takrat, ko pripeljejo otroka k verouku, to je enkrat ali dvakrat na mesec, ni ravno pohvale vredno. Zelo

vprašljivo je, koliko je vere pri takih starših in koliko je v takih družinah sploh skupne molitve. Če v družini otrok ne sliši molitve, obenem pa morda veliko slabih pripomb o duhovniku in Cerkvi - kako more to dobro vplivati nanj? Pregovor pravi, da jabolko ne pade daleč od drevesa, pa bo že držalo. Starši so in bi morali biti prvi veroučitelji, ki otrokom kažejo pot k Bogu. Po izkušnjah pa je večina staršev popolnoma pozabila na to svojo starševsko nalogo, ki so jo obljubili pri svoji poroki in pri krstu svojih otrok.

Teh nekaj vrstic nisem napisal kot kritiko, ampak le kot opomin, s katerim bi rad spomnil na vlogo in odgovornost, ki jo starši imajo pred Bogom in skupnostjo.

In kaj bo novega v našem verskem središču? Na misijonsko nedeljo, 24. oktobra, bo med nami v Adelaidi **p. Polikarp Brolih, provincial slovenskih frančiškanov**. Ob deseti uri bo vodil bogoslužje, po maši bomo imeli B.B.Q., katerega dobiček bo tokrat namenjen za misijone.

Prvi teden v mesecu novembru bom obiskal pokopališča, kjer čakajo vstajenja naši rojaki. Razpored bo pravočasno objavljen v cerkvenih oznanilih in po slovenski radijski oddaji.

Radijska oddaja v priredbi našega verskega središča je prvo, drugo in tretjo sredo meseca in sicer zvečer ob 7.30 na valovih 5 EBI FM etnične postaje.

Verouk za prvoobhajance je vsako drugo in četrto nedeljo v mesecu, za birmance pa vsako četrto nedeljo v mesecu po maši v knjižnici.

P. JANEZ

Vodnikova koča na Velem polju (1805 m)

To so udeleženci parlamentarne delegacije RS na kongresu Interparlamentarne unije v Canberri v letošnjem septembru. O njej poroča ambasada RS na strani 285 te številke MISLI, v prejšnji številki na strani 246 pa se je s pozdravi in poročilom oglasil tudi vodja delegacije Zoran Thaler.

Aljaž Gosnar, odpravnik poslov veleposlaništva RS, je zadnji na desni strani slike.

Vstop Slovenije v evropski telefonski sistem

PRAV vsakega zavednega Slovenca, ki čuti kaj pomeni samostojnost rodne domovine, mora veseliti sleherni korak, s katerim Republika Slovenija polagoma a vztrajno trga vezi preteklosti in si utira pot na mednarodna območja. Ime Slovenija postaja vedno bolj znano in priznano.

Po sporočilu PTT Slovenije je z letošnjim prvim oktobrom Republika Slovenija stopila tudi v evropski telekomunikacijski sistem kot polnopravna članica. Zato pa se bo morala prilagoditi evropskim pravilom in standardom tudi na telefonskem področju.

Naj vedo vsi, ki imajo od časa do časa telefonsko zvezo z domovino, da je s prvim oktobrom Slovenija dobila tudi novo klicno številko in sicer **386**. Prejšnja številka je bila 38 in je predstavljala državo Jugoslavijo.

Tej sledi pri klicih v rodno domovino številka gotove omrežne skupine v Sloveniji. Te številke so ostale nespremenjene. Torej: Ljubljana 61, Maribor 62, Celje 63, Kranj 64, Nova Gorica 65, Koper 66, Postojna 67, Novo mesto 68, Murska Sobota 69 in še nekatera manjša telefonska okrožja.

Končno pri klicu sledi telefonska številka, ki pa je ponekod spremenjena oz. dodana ji je vmesna števil-

ka. Tako je, da vzamemo primer (pa tudi prav je, da veste), nova številka Katoliškega središča Slovencev po svetu v Ljubljani 133-2075, stara številka istega urada pa je bila 13-2075.

Pa še eno novost je prinesel vstop Slovenije v evropski telefonski sistem: njena izhodna številka za mednarodni pogovor ni več 99, ampak 00.

Če bi - za primer - želel kdo iz Slovenije telefonično govoriti z uredništvom MISLI, mora klicati takole:

0061 - 3 - 853-7787

izhod v Avstralijo - Vic. - št. telefona

In obratno, če želi kdo iz Avstralije klicati - na primer - pisarno Katoliškega središča Slovencev po svetu, mora zavrteti tele številke:

0011 - 386 - 61 - 133-2075

izhod - vstop v Slov. - Ljub. - št. tel.

Vsem našim bralcem in drugim rojakom priporočamo, da se pri sorodnikih v rodni domovini pozanimajo za morebitno novo številko njihovega telefona. In ne pozabite na angleški pregovor: Čas je denar! Čim daljši bodo razgovori preko oceanov, tem večji bo telefonski račun. . .

Z VSEH VETROV

AMERIŠKA SLOVENSKA ŽUPNIJA svetega Vida v Clevelandu je na prvo septembrsko nedeljo proslavljala visoki jubilej - **stoletnico** obstoja. Začetek župnije je bil leta 1893, ko je tedanji clevelandski škof Ignacij Horstmann imenoval novomašnika Vida Hribarja, doma iz Zgornjega Tuhinja, za prvega župnika slovenskih naseljencev v Clevelandu.

Slovesno mašo je vodil clevelandski škof Anthony Pilla ob somaševanju pomožnega škofa Pevca (ki je zrastel v tej župniji) in dvajsetih duhovnikov, pa seveda ob prisotnosti polne cerkve ter številnih visokih gostov predstavnikov javnega življenja. Škof Pilla je takole nagovoril navzoče: **Ob sklepu jubilejnega leta ste lahko ponosni in hvaležni. Tisoče slovenskih priseljencev je prišlo v Ameriko iskat boljši kruh, in pogledjte, kaj so naredili! Tu so našli boljše in svobodnejše življenje. Ti slovenski pionirji so prinesli s seboj najdražji zaklad, katoliško vero, ki se je tu še bolj razcvetela. Sredi nove dežele so Vaši predniki ustvarili skupnost vere in ljubezni. Postavili so svetišče, ki ste ga zdaj čudovito obnovili. Čestitam vam k tej lepo obnovljeni cerkvi. Hvala župniku Božnarju, vsem njegovim sodelavcem, cerkvenemu svetu, šoli in redovnicam ter vsem dobrotnikom! To je velika župnija in Vi ste čudoviti ljudje. Slovenske korenine naj spodbudijo mlade, da bodo delali za lepšo prihodnost Vaše župnije in Cerkve v Združenih državah.**

Maša je bila angleška, v slovenščini pa je bil uvodni pozdrav, prvo berilo in evangelij. Združeni pevski zbori so med mašo zapeli tri slovenske pesmi, pri prošnjah za vse potrebe pa so verniki molili za obe domovini, ameriško in slovensko.

Za ljubitelje slovenske glasbe in knjige
SLO – IMPEX COMPANY

25 Reserve Rd., BEAUMARIS 3193, Victoria
Uvoz audio-video kaset in knjig
založb "Mladinska knjiga", "Obzorja Maribor"

Suha roba in razni spominki

Telefon: (03)589 6094 – Fax (03)589 6085

HELENA in IVO LEBER

Kakor so Slovenci napolnili mogočno cerkve sv. Vida, tako so tudi Slovenski narodni dom v bližini, kjer so se zbrali po končanem bogoslužju, da tudi izven cerkve proslavijo častljivo stoletnico svoje župnije.

Župniji sv. Vida v Clevelandu tudi avstralski Slovenci izrekamo izkrene čestitke! Naša prva slovenska cerkev - svetega Cirila in Metoda v Melbourneu - obhaja letos komaj srebrni jubilej. Treba bo še trikrat toliko, da dohitimo Sv. Vida. Res sem radoveden, če bo po 75-ih letih še kaj slovenskega v naši cerkvi. Ameriški Slovenci so bili drugačnega kova, sicer bi ne ohranili slovenske zavesti celo v tretjem in četrtem rodu.

CCEE - Svet evropskih škofovskih konferenc se je zbral v Pragi na svoj osmi evropski simpozij. Prvič so bili poleg škofov povabljeni tudi predstavniki Sveta delovne skupnosti duhovniških svetov Evrope (CCPE), dalje Evropske konference narodnih združenih redovnih predstojnikov (CESM) ter tudi predstavniki Evropskega foruma narodnih Svetov laikov. **Živeti evangelij v svobodi in solidarnosti** je bil naslov razmišljanj o novi evangelizaciji Evrope. Slovensko delegacijo je vodil mariborski škof dr. Franc Kramberger, med govorniki pa je bil tudi beograjski nadškof dr. Franc Perko, ki je predstavil udeležencem izhodiščno analizo evangeljskega pojmovanja svobode.

Simpozij se je s posebno Izjavo dotaknil tudi žalostnih dogodkov v Bosni in Hercegovini ter obsodil razdelitev po "z orožjem izsiljenih dejstvih." Izjava pravi, da na ta način "umira na zakonih in ne nasilju zgrajena Evropa". Simpozij izraža skrb za katoličane ogroženih krajev in poziva Organizacijo združenih narodov, da njene sile omogočijo duhovnikom dostop do njihovih župnij in seveda dušnopastirsko delo. Udeleženci simpozija so ob sklepu Izjave podprli vse dosedanje spodbude verskih voditeljev za mir in sodelovanje.

SRBSKI PATRIARH PAVLE je v pismu hrvaškemu kardinalu Kuhariću izrazil svoje mnenje, da dogodek ni ravno poteza zblizanja in izboljšanja katoliško-pravoslavnih odnosov. Hrvaške oblasti namreč niso izdale vizuma v Nemčiji živečemu srbskemu pravoslavnemu škofu za Srednjo Evropo Konstantinu Dokiću. Po patriarhovem pismu je bil to "prekršek proti človekovim pravicam in verski svobodi". Hrvaški cerkveni krogi so izjavili, da oni ne izdajajo viz in je tu odgovorna samo vlada.

Zagrebski dnevnik Vijesnik pa je objavil zapis o intervjuju s tem srbskim škofom, v katerem je ta

izjavil, da Hrvatje niso narod, ampak le katoliška veja srbskega naroda. Prav ta izjava naj bi mu zaprla vrata na Hrvaško.

JAPONSKI CESAR AKIHITO je na začetku svojega potovanja s soprogo po Evropi obiskal papeža Janeza Pavla II. Srečali so se v papeževi poletni rezidenci izven Rima, Castelgandolfu. Cesar se je papežu zahvalil za mirovni poziv, ki ga je Japoncem in svetu izrazil med pastoralnim obiskom v Hirošimi in Nagasakiju v februarju 1981. Cesar je poudaril, da je papeževa beseda takrat globoko odjeknila po vsej Japonski. - Papež se je na takratnem obisku Japonske srečal z Akihitovim očetom, pokojnim cesarjem Hirohitom.

SARAJEVSKA NADŠKOFIJA je nedavno objavila natančno poročilo o preganjanju in zatiranju katoličanov na ozemlju nadškofije. Po tej študiji je nadškofija imela pred vojno 528.000 katoličanov. Od teh jih je zdaj okrog 50.000 izgubilo življenje, ravno tako veliko število jih pogrešajo, 155.000 so jih pregnali Srbi, 128.000 pa Muslimani. Iz predelov, kjer niso bili nasilno pregnani, jih je iz strahu pred napadi 104.000 zbežalo. Po vseh računih je bilo sredi avgusta v sarajevski nadškofiji le še okrog 141.000 katoličanov.

Nadškofija je imela pred to vojno 144 župnij. Danes je prostih le še 54 župnij središč. Od ostalih je 56 zasadenih od Srbov, 34 pa od Muslimanov, v kolikor jih niso uničile granate in ogenj.

Kršitev najosnovnejših človekovih pravic se nadaljuje. Iz poročil mnogih humanitarnih organizacij je razvidno, da je ženevski načrt o razdelitvi Bosne in Hercegovine na tri dele vodil le do povečanja progonov tisočev iz rodnega kraja.

MATI TEREZIJA iz Kalkute, ki jo pozna ves svet in se čudi njenemu zgledu ljubezni do najbednejših, je bila nedavno spet v bolnišnici. A ne za dolgo - saj ne zdrži v postelji. Čim jo zdravniki za silo "poflikajo", že hoče domov in na svoje delo, da izrabi še zadnji čas svojega življenja za reveže. Stara je že 83 let, zelo šibkega zdravja, četudi so zdravniki ob njenem zadnjem odhodu iz bolnišnice izjavili, da je njeno zdravstveno stanje "stabilno". Morala pa bo po vsej verjetnosti na operacijo, ker so zdravniki ugotovili v njeni arteriji krvni strdek.

SPOVEDI je pri katoličanih vedno manj in mnogim se zdi nekaj nepotrebne, kar naj nadomesti skupni obred kesanja brez osebne obtožbe grehov. Evangeličanski teologi pa so se na letnem zasedanju strokovne zveze za evangeličanske duhovne obnove v Weitenhagnu v Nemčiji izrekli

GLAS SLOVENIJE

AVSTRALSKI SLOVENSKI NEODVISNI ČASNIK
PRVI IN EDINI 14-DNEVNIK V AVSTRALIJI

Vam redno prinaša politične, gospodarske, kulturne in druge vesti in zanimivosti iz Slovenije, iz diplomatsko konzularnih predstavništev ter iz slovenske skupnosti

SAMO \$ 4.00 MESEČNO

Letna naročnina \$ 50.00, polletna \$ 30.00

PODPRITE NAŠ SLOVENSKI TISK

Naročilnice poslati na naslov: **GLAS SLOVENIJE,**

265 Nicholson Str., Footscray, Victoria 3011

za oživitev spovedi. Luter je zakrament pokore odpravil, kakor je odpravil marsikaj, kar mu v Cerkvi ni bilo všeč. Vendar spoved služi obnovi osebnega odnosa do Kristusa. Gre za "pogovor z Jezusom iz ljubezni in hvalečnosti," je izjavil evangeličanski župnik Christian Schreier na tem srečanju. Kdor osebno spoved tako doživlja, je ne razume kot "poniževalno samoobdolžitev". Taka spoved ima vsekakor svoj pomen in bi bila vredna, da bi jo nudili svojim evangeličanskim vernikom.

"ŽENSKA PROTI VOJNI" je dejansko edina organizirana opozicija proti vojni politiki srbske vlade. Žene v Beogradu že od začetka vojne pred dvema letoma vsako sredo prirejajo na beograjskih območjih za pešce tihe protestne demonstracije. Obležene so v črno in delijo letake proti vojni. Nič ne razpravljajo z mimoidočimi pešci, marveč svoje odklanjanje vojne izražajo z molkom. Nedavno so organizirale celo kongres v Novem Sadu, kjer se jih je zbralo okrog 120, med njimi tudi predstavnice iz tujine. Zanimivo je, da srbska policija doslej ni preprečila demonstracij, kakor tudi ne tega javnega kongresa. Tudi ni pri članicah "Ženske proti vojni" napravila še nobene hišne preiskave, kar pa je storila hrvaška policija pri svojih vojnih "protestnicah" v Zagrebu.

AVSTRALIJA je kar na vrhu svetovne lestvice ločitve zakonov, sem bral nedavno v časopisu: vsak tretji zakon se razdere. In naš ločitveni zakon velja za enega najbolj ohlapnih na svetu. Avstralija: kam?

DISTINCTION PRINTING PTY. LTD.

Lastnik Simon Špacapan

Tiskarna za
brošure, knjige in barvna dela

164 Victoria Street, Brunswick 3056

Telephone: 387 8488

KOTIČEK NAŠIH MLADIH

DRAGI KOTIČKARJI!

Danes nisem dal novega obraza in imena v GALE-RIJO MLADIH. Vsakoletni Mladinski koncert smo imeli in slika mi je ostala pri urejanju srednje strani te številke. Pa sem jo dal v Kotiček. Vredna je objave. Mladi, v Avstraliji rojeni otroci slovenske krvi so na njej — le pogledajte jih, kako se zagnano vrtijo na odru, v narodnih nošah, v razgibanem narodnem plesu. Dodajajo svojo pestrost mladinski prireditvi,

Prav vsaka fotografija nastopajoče slovenske mladine me silno razveseli. Saj mi pripoveduje, da se slovenska dediščina staršev ali vsaj njen del le prenaša na novi, tukaj rojeni in rastoči slovenski rod. Škoda le, da je to majhen odstotek tukajšnjega našega rodu, ki raste ob zavednih starših po slovenskih družtvih in verskih središčih. Resno se sprašujem, kje so še drugi?

Letošnji Mladinski koncert je bil že devetnajsti vsakoletni koncert v priredbi treh slovenskih verskih središč pod Južnim križem. Slovenska mladina iz vseh koncev naše celine se na njih srečuje in spoznava, z nastopi kaže svoje mnogotere talente ter znova in znova poživlja v zavesti, da so ji korenine v slovenski tradiciji. In ta tradicija je tako bogata, da jo je vredno

ZA KAJ JE KDO

VSAK JE NA SVETU ZA KAJ.
ZA PRAVLJICE DEDKI,
PAPA, DA GRE V GAJ,
PAPAGAJ, DA JE V KLETKI.

STÓPE SO ZA PROSÓ,
ZA SENÓ LOPE,
STÓPICE V PESMIH TEKO,
V AFRIKI ANTILOPE.

POTLEJ SO LOVCI ZA LOV,
KROVCI ZA KROV, A PIKOLOVCI,
DA DAJEJO SOL
ZAJCEM NA REP POD KOZOLCI.

VSAK JE NA SVETU ZA KAJ.
VOJAKI ZA MARŠE,
RAJ, DA SE RIMA NA MAJ,
OTROCI, DA STARAJO STARŠE.

cecen

ohraniti kljub rodni domovini, ki se ne imenuje Slovenija, ampak Avstralija. Bog daj, da bi še dolgo ne minilo leto brez našega Mladinskega koncerta! - Striček

Na sliki
pleše
folklorna
skupina
Slovenskega
društva
Sydney
(SDS)
"Mali
Prešeren"

RAZPORED KONZULARNIH DNI
VELEPOSLANIŠTVA REPUBLIKE SLOVENIJE

V NOVEMBRU 1993:

SYDNEY – 1.11.1993 od desete do ene ure popoldne v hotelu Parkroyal, Parramatta. Od tretje do šeste ure v prostorih Slovenskega društva Sydney.

MELBOURNE – 2.11.1993 od desete do ene ure popoldne v hotelu Parkroyal Melbourne. Od tretje do šeste ure popoldne v prostorih društva Planica, Keyborough.

– 3.11.1993 od desete do druge ure popoldne v verskem središču v Kew (pisarna S.N.S.).

V DECEMBRU 1993:

SYDNEY – 6.12.1993 od desete do ene ure popoldne v hotelu Parkroyal, Parramatta. Od tretje do šeste ure v prostorih društva Triglav.

MELBOURNE – 7.12.1993 od desete do ene ure popoldne v hotelu Parkroyal Melbourne. Od tretje do šeste ure popoldne v prostorih Društva Ivan Cankar v Geelongu.

– 8.12.1993 od desete do druge ure popoldne v verskem središču v Kew (pisarna S.N.S.).

Veleposlaništvo je pripravilo program konzularnih dni na podlagi števila dosedaj zbranih konzularnih zahtev. V primeru potrebe bomo organizirali tudi dodatne konzularne dneve.

Da ne bo nepotrebnega čakanja, naj bi bili obiski v času konzularnih dni po predhodnem dogovoru (by appointment) z veleposlaništvom.

V primeru, če gre za izjemno nujne zadeve, naj se stranke obrnejo na naše poslaništvo, kjer bomo uredili vse, kar bo potrebno za hitro rešitev primerov.

Veleposlaništvo RS v Canberri ima vsak delovni dan uradne ure od desetih do ene ure popoldne. V tem času lahko dobite vse potrebne konzularne informacije, osebno ali telefonično. S tem se bomo tudi lahko izognili napačnim tolmačenjem nekaterih konzularnih vprašanj.

Naše veleposlaništvo uraduje na naslovu:
ADVANCE BANK CENTRE – Level 6,
60 Marcus Clarke Street, CANBERRA CITY.

Številka telefona je (06) 243 4830.

Številka faksimila pa je (06) 243 4827.

Pisma in drugo pošto pa pošiljajte na naš poštni predal: EMBASSY OF SLOVENIA,
P. O. Box 284, Civic Square,
Canberra, A.C.T. 2608

ALJAŽ GOSNAR, odpravniki poslov

KRIŽEM
AVSTRALSKE SLOVENIJE

CANBERRA, ACT - Veleposlaništvo RS poroča o udeležbi parlamentarne delegacije na 90. kongresu Interparlamentarne unije (svetovnega združenja parlamentov - preko 124 držav) v Canberri med 13. in 18. septembrom letos.

Slovenija je bila sprejeta v članstvo v lanskem letu, tako je bil to njen drugi nastop na konferenci. V času konference je bila Slovenija skupaj s Švedsko sprejeta v parlamentarno grupo zahodnih držav (dvajset plus) in na njihov predlog izvoljena v dvanajstčlanski Izvršni odbor Interparlamentarne unije. To je velik uspeh in čast, saj je Izvršni odbor najvišje telo te - ene najstarejših mednarodnih organizacij.

Slovenska parlamentarna delegacija je imela v času kongresa celo vrsto ločenih bilateralnih razgovorov z avstralsko, nemško in italijansko ter drugimi delegacijami. Za nas je zelo pomembno, da se je imela priložnost srečati z avstralskimi parlamentarci in sicer z g. McLeayem, na mestu predsednika parlamentarne grupe slovensko - avstralskega prijateljstva, z g. MacKellerjem, predsednikom parlamentarne komisije za mednarodne odnose, obrambo in trgovino, ter g. Fergusonom, predsednikom podkomisije za mednarodne odnose in še nekaterimi drugimi senatorji in člani parlamenta. - Aljaž Gosnar

TRALARGON, VIC. - Že dolgo časa se pripravljam, da bi vam pisala, čas pa hiti. Sporočila bi vam rada ime rojaka za Matico naših pokojnih. Je že več kot eno leto med pokojnimi, v Mislih pa njegovega imena še nisem zasledila, ker je družina živela bolj zase in ni imela dosti z ostalimi Slovenci. Pokojnikovo ime je JOHN VOLK, umrl

DISTINCTION PRINTING PTY. LTD.

Lastnik Simon Špacapan

Tiskarna za
brošure, knjige in barvna dela

164 Victoria Street, Brunswick 3056

Telephone: 387 8488

pa je nepričakovano dne 22. maja 1992 v Bairnsdale, Vic. Dočakal je starost 60 let. Doma je bil nekje pri Ajdovščini. Pokopan je bil v sredo 27. maja iz kapele pogrebnega zavoda H. W. Baggs and Son na Bairnsdale Lawn Cemetery.

Pokojni rojak je imel ženo Sheilo, avstralskega rodu. Poleg nje zapušča sina (Wayne), hčerki Helen por. Nicholson in Kerry, hči Kim pa je že med pokojniki. Sedem vnukov in vnučinj je izgubilo starega očeta. (Ali bodo še vedeli, da je prišel iz Slovenije? - Op.ur.) Njegov sin je izrazil željo, da bi očetovo ime priložili v našo Matico mrtvih.

Zadovoljna sem, da sem končno izpolnila svojo dolžnost. Lepo vse pozdravljam, kakor tudi mož Evgen in družina. - **Magda Benc**

LARA, VIC.- Sporočiti želim, da je **JUSTINA MULLER**, ki jo je pater urednik obiskal v bolnišnici v Frankstonu, umrla dne 21. septembra 1993 v Mercy Hospitalu v Alburyju, NSW. Pokopana je bila dne 24. septembra na pokopališče v kraju Chiltern, blizu Wodonge, kjer je preživela svoja avstralska leta.

Pokojna Justina je bila rojena Dolenc dne 7. oktobra 1919 pri Treh Hišah, Mala Brda, župnija Hrenovice. V Avstralijo je prišla leta 1955 z možem Leopoldom in sinčkom Petrom. Iz taborišča za novodošle (Bonegilla) se je Mullerjeva družina

Melbournskim rojakom je na uslugo

ZOBNI TEHNIK — DENTAL TECHNICIAN
LUBI PIRNAT

18 WRIDGWAY AVE., BURWOOD, Vic.

Telefon: 808 4159

Izdelava umetnega zobovja in vsa popravila.

Full denture service and repairs.

Admiral Motor Inn

Vaša gostitelja sta **MURRAY** in **FRANK BERIC**

Eno-, dvo- in trisobna odlično opremljena stanovanja, kopalni oazen, sončna terasa, pralnica, TV, ventilatorji, zajtrk po želji...

Samo par minut hoje do plaže in središča mesta.

Vprašajte za ostale informacije!

2965-2967 Gold Coast Highway

(ali pa P. O. Box 691)

SURFERS PARADISE, QLD. 4217

Telefon: (075)398 759

kmalu preselila v bližnji Chiltern, kjer si je uredila lep dom. Rodile so se ji še dve hčerki, Tanya in Jane. Tako zdaj pokojnica zapušča poleg moža Leopolda v Chilternu še sina Petra z družino v Frankstonu, hčerko Tanyo v Melbourneu in hčerko Jane z družino v Mansfieldu, dalje svaka Vinkota Pegan z družino v Lari in sestrično Francko Wetzel z družino v Adelaidi. V rodni domovini pa zapušča še tri brate, dve sestre v Padovi v Italiji, eno sestro pa v Zagrebu. Naj bo blagi Justini lahka avstralska zemlja, naj v njej počiva v miru! - **Ančka Pegan**

SMITHFIELD, N.S.W. - Potom "Misli" bi želel sporočiti vsem avstralskim Meniševcem, ki so kakor koli pomagali k odkritju spomenika boljševiskim žrtvam v Begunjah pri Cerknici. (Prošnja za pomoč je bila objavljena v julijski številki MISLI na strani 191.- Op.ur.) da sem ravnokar dobil od doma video-kaseto, narejeno ob tej priliki. Radevolje jo posodim, kdor bi jo želel videti. Pišite na naslov 9 Galton Street, Smithfield, NSW, 2164., ali pa telefonirajte na (02)604 7074.

Lepo pozdravljeni! - **Tone Švigelj**

ST. ALBANS, VIC. - **ZAHVALA.** Ob smrti naše drage mame **KAROLINE GERBEC** se zahvalujemo vsem prijateljem in znancem za njihovo sočustvovanje v času našega žalovanja, dalje za molitve na predvečer pogreba ob krsti, pri pogrebni maši in za spremstvo na zadnji poti k večnemu počitku.

Posebna zahvala osobju Doma počitka matere Romane pri slovenski cerkvi v Kew za odlično

Manufacturer of
Premium Quality
Smallgoods

Melbournskim
Slovincem
se priporoča

SMALLGOODS

209-215 St. George's Rd.
North Fitzroy, Vic. 3068

Tel.: 481 1777
Facsimile: 482 5411

Nudimo prvovrstne kranjske klobase,
sveže meso, kvalitetno suho meso,
raznovrstne odlične mesne izdelke.
Hitra in brezplačna dostava.
Obrnite se na nas:
naše mesno podjetje nadaljuje tradicijo
vam vsem znanega dolgoletnega podjetja
JOHN HOJNIK

oskrbo naše drage mame, saj je tam preživela svoj zadnji čas.

Naša zahvala tudi vsem, ki ste darovali cvetje, ali pa namesto cvetja denarni prispevek za Dom m. Romane.

Lepa hvala tudi patroma Baziliju in Tonetu za cerkvene obrede.

Dobri Bog naj povrne vsem! - Hčere Marta, Danica in Zvonka z družinami

KEW, VIC. – ZAHVALA OB SLOVESU

Ob najinem odhodu iz Avstralije, kjer sva preživela deset nepozabnih mesecev, se iz srca zahvaljujema vsem, ki ste nama pomagali in naju tako lepo sprejeli medse.

Posebej se zahvaljujema p. Tonetu in p. Baziliju, ki sta poskrbela, da je postalo Slovensko versko središče v Kew najin "avstralski dom". Hvala tudi p. Valerijanu, s. Hilariji in s. Francki ter Tini Omahen in družini Gosnar za gostoljubje v času najinega bivanja v Sydneyu oziroma Canberri.

Veseli se, da sva uspešno končala najine študijske obveznosti s področja Business Administration ter Information Management na Swinburne University oziroma Melbourne University in RMIT. Prepričana sva, da bova tu pridobljeno znanje lahko s pridom uporabila pri najinem poklicnem delu doma v Sloveniji. Veseliva se tudi, da sva v tem času uspela obiskati in si ogledati vsaj del Avstralije in tako odhajava nazaj domov polna nepozabnih vtisov o naravnih lepotaх te čudovite dežele.

Spoznala sva se tudi z delom slovenske skupnosti tu v Avstraliji in predvsem s pomenom verskih in kulturnih središč ter konzularnega predstavništva za ohranjanje slovenske besede in stika z domačo Slovenijo.

Pozdrave pošiljava tudi vsem bralcev Misli. Vam, p. Bazilij, pa želiva, da bi še dolgo uspešno urejali Misli, ki že vrsto let obveščajo, povezujejo in vzgajajo Slovensko skupnost v Avstraliji. Naj vam Bog pri tem pomaga.

S pristrčnimi pozdravi,

Zdravko in Angela Čuk

Melbournskim Slovincem se priporoča
KAMNOSEŠKO PODJETJE

LUCIANO VERGA & SONS
ALDO and JOE
MEMORIALS P/L

10 BANCELL STREET,
CAMPBELLFIELD, VIC. 3061

Tel.:
359 1179
A.H.: 470 4095

Vsa
dela so
pod garancijo!

HEIDELBERG CABINETS PTY. LTD.

FRANK ARNUŠ

Priporočamo se melbournskim rojakom
za izdelavo kuhinjskih omar
in drugega pohištva po zmerni ceni.

7 LONGVIEW COURT,
THOMASTOWN 3074
(Bundoora Industrial Park)

TEL.: 465 0263
A.H.: 469 7275

REŠITEV SEPTEMBRSKE KRIŽANKE:

Vodoravno: 1. petek; 4. suhota; 8. steklo; 10. opora;
12. omagam; 14. praznil; 17. lice; 19. kovanec; 20.
oklepaj; 22. Kajn; 23. nikakor; 27. učbeno; 29. audio;
30. ovadim; 31. trezno; 32. čekan.

Navpično: 1. posip; 2. tvega; 3. kolon; 5. ubog; 6. opo-
min; 7. Arabec; 9. omikane; 11. palača; 13. alojino;
15. roka; 16. zvenči; 18. celo; 20. oktant; 21. ljudje;
24. kovač; 25. Kodak; 26. Roman; 28. born.

Rešitev so poslali: Jože Grilj, Ivanka Študent, Ivan
Podlesnik, Lidija Čušin, Marija Horvat, Peter Kolar,
Anica Grof. – Žreb je izbral Marijo Horvat.

Učitelj: "Gospa, vaš sinko ima strašno žejo po zna-
nju. Ali je to podedoval?"

Učenčeva mati: "Da, podedoval: žejo po očetu, zna-
nje pa po meni."

VIKTORIJSKIM SLOVENCEM

TOBIN BROTHERS
funeral directors

NA USLUGO V ČASU ZALOVANJA

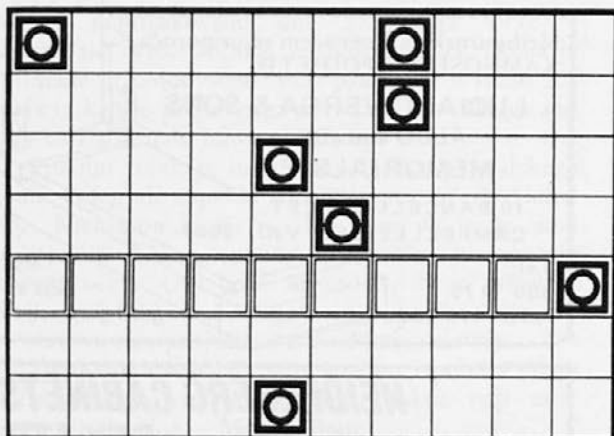
North Melbourne 189 Boundary Road, 329 6144

Malvern 1382 High Street, 509 4720

Noble Park 505 Princes Highway, 546 7860

Frankston 232 Cranbourne Road, 781 2115

Mentone 93 2460

KOMBINACIJSKA KRIŽANKA S KONČNO REŠITVIJO

ABANDON	PAN
ABO	PATROLA
ALI	PRANJE
ANAPEST	PRESTA
ARAT	RADA
ARANY	RADIRKA
EKIPA	SET
GY	TRAKTOR
IZVOR	TRANS
NJ	TITAN
NONO	TOKSIKOLOG
OKA	ZRNO

Sin je prinesel očetu svoje slabo spričevalo. Oče se je skoraj ujezil in je rekel sinu: "Lahko se sramuješ svojih redov! V tvojih letih je bil Napoleon najboljši v razredu." Sin pa očetu: "Vem, oče! V tvojih letih pa je bil že cesar Francije."

Po modernem. — "Moja hči je stara šele osemnajst let, pa je že zaročena." — "Prava reč! Moja jih ima pa komaj sedemanajst, pa je že ločena."

Profesor: "Krištof, povej mi, kje leži Hamburg." — Kristof: "Poleg Bremna." — Profesor: "In kje je Bremen?" — "Poleg Hamburga." — "Kje pa ležita Hamburg in Bremen?" — "Drug poleg drugega."

PA SPET NEKAJ UVOŽENEGA IZ REPUBLIKE SLOVENIJE

- + Naše gospodarstvo šepa, strokovnjaki pa mu natikajo čevlji z visoko peto — na daljšo nogo.
- + Zdaj je spet vse v najlepšem redu: bivši komunisti so zgoraj, bivši protikomunisti pa spodaj.
- + Jalovo je, če snemamo dokumentarne filme s kratkovidnimi kamerami.
- + Nesreča je, če ima majhna država preveč velikih ljudi.
- + Prišli so v zgodovino, ker so se sprli z zgodovino.
- + Lažje je prepisovati preteklost kot raziskovati sedanjost.
- + Ubrani smo svobodo pred sovražniki, ne pa pred "osvoboditelji".
- + Stari imajo pesmi, mladi imajo glas.
- + Laži ni. Vse je resnica, le bolj domiselno izražena.
- + Zgodovino moramo braniti pred zgodovinarji.
- + Za nekatere se je lepša prihodnost začela že včeraj.
- + Umazane vesti ni moč oprati v pralnem stroju.
- + Srce imam na levi, denarnico pa na desni strani.

Besede, ki so zgoraj razvrščene po abecednem vrstnem redu, vpišite v križanko. Seveda se morajo med seboj ujemati. V vodoravni vrstici, ki je posebej označena, boste dobili besedo, ki pomeni posebno varnostno napravo.

REŠITEV pošljite do 5. novembra na uredništvo!

Micka je služila pri Ponikvarjevih. Med pospravljanjem sobe je videla, kako sta domači hčerki četveroročno igrali na klavir. Ko pride drugi dan na trg, potoži prijateljci Nežki: "Sem mislila, da sem prišla v službo k bogve kako bogatim in imenitnim ljudem, pa je revščina pri hiši: obe hčerki morata igrati na en klavir."

"Ti presneti pešci! Ali morajo res vedno hoditi po sredi ceste?" se jezi mož, ko se vozi domov s plesa. Žena pa: "Pomiri se vendar in zapelji s pločnika!"

Prodajam takoj vseljivo nadstropno stanovanjsko hišo s sadovnjakom in primerno velikim vrtom. Je na lepem kraju v RADENCIH, SLOVENIJA. Zelo primerno za mirno poslovno ali turistično dejavnost. Podrobnejše informacije: K. SATLER, 35 Whitehorse Road, Blackburn, 3130, Vic. Telefon: (3) 877 4128.

**DO YOU NEED A GOOD PLUMBER?
POTREBUJETE KLEPARJA,
VODNEGA ALI PLINSKEGA
INSTALATERJA?**

Rojakom Melbourne in okolice
se priporoča in je na uslugo
JOŽE ŽUGIČ,
5 Waverley Ave., E.Kew - Tel.: 817 3631

HOJA ZA KRISTUSOM – Knjižica je v obliki molitvenika in obsega nesmrtno spise Tomaža Kempčana. Cena 5 dolarjev.

KRISTJAN MOLI je naslov molitvenika vredne vsebine na 305 straneh. Cena 5 dolarjev.

LUČ V ŽIVLJENJE je molitvenik z velikimi črkami za ostarele, ki so jim opešale oči. Cena 10 dolarjev.

VSE POTI – V tekoči vezani besedi izražena topla razmišljanja je napisala v Melbournu Draga Gelt. Od vsake knjige gre en dolar za Dom počitka m. Romane v Kew. Cena 15 dolarjev.

DREAMS VISIONS – Cankarjeva knjiga "Podobe iz sanj" v odličnem angleškem prevodu. Slovenian Research Center of USA. Lepo darilo angleško govoreči osebi. Cena 11 dolarjev.

WHISPER – Anglesko-slovenske pesmi Danijele Hliš. – Cena 10 dol.

MEN WHO BUILT THE SNOWY – O življenju ob graditvi Snowy Mountains projekta napisal v angleščini Ivan Kobal. Cena 8 dolarjev.

THE GLIMMER OF HOPE (Svit upanja) – Izšla v angleškem jeziku v samozaložbi pisca Jožeta Komidarja, N. S. W. Obsega spomine na Loško dolino med revolucijo in razmišlja o komunizmu. Cena 6 dolarjev.

ČASOMER ŽIVLJENJA – Avtobiografska razmišljanja je napisal Lev Detela, Avstrija. Knjiga je izšla v Argentini. Cena 13. dolarjev.

CELJSKE MOHORJEVKE 1993 so pošle, imamo pa še **CELOVŠKE** (40 dolarjev) in **GORIŠKE** (40 dolarjev) **MOHORJEVKE**. Odlične knjige, vredne branja. Mohorjeva družba praznuje letos že 140 letnico.

Imamo še več drugih knjig iz rodne domovine, zamejstva in zdomstva

LEPOTE SLOVENSkih CERKVA je monumentalna knjiga z 283 čudovitimi barvnimi posnetki. Avtor fotografij je Jože Anderlič, besedilo pa je napisal dr. M. Zadnikar. Kupi jo, da bo postala tvoj družinski zaklad, ki ga boš s ponosom pokazal obiskovalcem druge narodnosti. Cena 49 dolarjev.

ZA PEST DROBIŽA je najnovejša pesniška zbirka, ki nam jo poklanja adelaidski rojak Ivan Burnik Lešič. Cena deset dolarjev.

SLOVENSKO-AVSTRALSKO DRUŠTVO CANBERRA Inc.

pozdravlja vse rojake
in bralce MISLI
s prirčnim vabilom:
**KADAR SE MUDITE
V CANBERRI,
OBIŠČITE NAS!**

Vsem rojakom in njih prijateljem sporočamo: naš DOM, poznan pod imenom TRIGLAV, na Irwing Street, PHILLIP (CANBERRA), A. C. T., je odprt gostom vsak dan (vključno sobote, nedelje in praznike, razen velikega petka in večera božične vigilije) od 11.30 a.m. do 11.45 p.m. Naš bar je odprt od 11.30 dopoldan dnevno ter nudi tudi številne slovenske pijače. Kuhinja servira okusno domače pripravljeno hrano vsak dan od šestih do devetih zvečer, ob nedeljah pa tudi od polдне do druge ure in od šeste ure zvečer.

KADAR SE MUDITE V CANBERRI – DOBRODOŠLI V SLOVENSKEM DOMU!

Pri nas Vam bo tudi vselej kdo na razpolago za razne informacije o Canberri in okolici.

Naša telefonska številka: (062) 82 1083.

Since 1982
DONVALE TRAVEL
has been organising

GROUPS FOR SLOVENIJA

and now
SLOVENIJA TRAVEL
has joined
DONVALE TRAVEL

ENROL NOW FOR ECONOMICAL GROUP TRAVEL FOR SLOVENIA 1994

DONVALE TRAVEL

1042—1044 Doncaster Road,
EAST DONCASTER, Victoria 3109

Telefon: 842 5666

Lic. No:
30218

SLOVENIJA VAS PRIČAKUJE!

PRIGLASITE SE ŽE SEDAJ ZA SKUPINSKO
POTOVANJE NA OBISK SLOVENIJE V LETU 1994

Zelo dobre ekonomske prilike
za obisk lepe Slovenije
in vseh strani sveta . . .

*Pokličite ali obiščite naš urad za podrobnejša pojasnila,
da Vam lahko pomagamo pravočasno dobiti potni list in potrebne vize!*

Ne pozabite, da je že od leta
1952 ime GREGORICH dobro
poznano in na uslugo vsem, ki
se odpravljajo na potovanje!
PRIDEMO TUDI NA DOM!

ERIC IVAN GREGORICH
Slovenija Travel / Donvale Travel

1042—1044 Doncaster Road,
EAST DONCASTER, Vic. 3109
Telefon: 842 5666